

Mlaš tednik

Koroški

kulturno - politično glasilo

svetovnih in domačih dogodkov

5. leto / številka 34

V Celovcu, dne 20. avgusta 1953

Cena 1 šilling

FOTO-
Wiedemann
BELJAK - VILLACH
KAMERE
FILMI
RAZVIJANJE

Zaposlitev mladine

Letos je zapustilo na Koroškem 9.212 otrok šole, ker so dokončali šolsko obveznost, dopolnili so torej 14. leto starosti. Prihodnje leto bo to število preseglo številko 10.000. Okrog 10.000 otrok vstopa s tem v življenje in se odloča za svoj bodoči poklic. To pomeni odločitev najprej za 10.000 otrok, pomeni odločitev za 10.000 staršev, pomeni pa tudi odločitev za ves narod. Ni namreč vseeno, kako se ti otroci odločijo, ni vseeno ali dobijo primerno zaposlitev ali pa ostanejo že v prvi dekliški oziroma fantovski dobi brez zaposlitve.

Gotovo bo našlo veliko število otrok zaposlitev doma, zlasti na kmetih. Vendar pa mora tudi veliko število kmečkih otrok oditi od doma, saj doma ne morejo ostati vsi, tam ne najdejo vsi niti zaposlitve za prehodni čas, še manj pa morejo upati, da bodo mogli ostati celo življenje v kmečkem poklicu in da si bodo tam mogli nekoč ustanoviti tudi novo družino.

Naš narod pa že davno ni več samo kmečki narod, saj je komaj še okrog 25 odstotkov vsega prebivalstva na Koroškem zaposlenega v kmetijstvu, kjer je včasih večina naše mladine našla zaposlitev. Zato pa je tudi danes razumljiva zaskrbljenost tisočev in tisočev staršev, kako bodo našli svojim 14-letnim otrokom primeren poklic in zaposlitev in kako bodo našli svojim otrokom vajeniško mesto v obrti, industriji in trgovini. Saj bo v letošnjem poletju oziroma jeseni ostalo na Koroškem 1823 dečkov in 1772 deklet brez vajeniškega mesta, ker so vsa prosta mesta v obrti, industriji in trgovini, pa tudi v strokovnih šolah, v gospodinjstvu in tudi v kmetijstvu že oddana. Pri deželni vladi je bil sicer ustanovljen poseben odbor, ki naj bi našel zaposlitev šoli odrasli mladini, toda o uspehu tega odbora nimamo nobenega poročila. Medtem pa dečki in dekleta čakajo doma, ker jim niti ta odbor niti starši ne morejo prekrbeti učnega mesta.

Prvo in glavno vprašanje ter skrb vseh merodajnih bi morala biti torej v tem, kako najti vsej mladini primerno vajeniško mesto. Nič manj važno pa ne sme biti drugo vprašanje, to pa je skrb za vzgojo one mladine, ki dobi zaposlitev, ki začne svojo učno in vajeniško dobo v novem poklicu.

Danes obvlada kruti in brezsrčni materializem mišljenje in dejanje velikega dela prebivalstva. Ta materializem se odraža še prav posebno v našem odnosu do dela. Vendar pa more biti tudi to vprašanje pravilno rešeno samo v pravilnem odnosu človeka do stvarnika, kateremu je vsak odgovoren za svoje delo. Samo oni, ki smatra svoje delo kot naročilo svojega Stvarnika, more dati svojemu delu pravo notranjo vrednost in pravo zunanjo smer.

Zato pa je ravno odlična naloga mojstrov, ki sprejemajo mlade fante in dekleta v uk, da iz te mladine ne napravijo strojev na tekočem traku, ampak jih vzgajajo do prave rokodelske izobrazbe in zrelosti.

Bistvo te izobrazbe pa je tudi v tem, da vsak pomočnik položi v svoj pomočniški izpit in vsak mojster v svoj mojstrski izpit ne samo delo stroja, ampak tudi del svoje notranjosti. Saj ni pravilno, da presojamo človeka po tem, kar ima, ampak predvsem po njegovem značaju.

Mojster in vsak podjetnik, kateremu je izročena mlada fant in mlada dekle v uk, bi se moral zavedati, da ni dobil z mladim človekom v svoje podjetje samo eno delavno moč več, ampak da je dobil mladega človeka z dušo in da je zato odgovoren ne samo za njegov telesni, ampak tudi za njegov duševni razvoj. — Danes pa je tedensko ali mesečno izplačilo zaslužka večkrat skoraj edina zveza med podjetnikom mojstrom, to je delodajalcem in med njegovim delojemalcem. Pod navidezno najlepšim poklicnim uspehom se zato večkrat skriva

O Avstriji in Nemčiji

Bilo je leta 1945 v Potsdamu blizu Berlina, ko so se tam sestali „veliki štirje“, to je zastopniki Sovjetske zveze, Združenih držav, Velike Britanije in Francije. Takrat so sporazumno sklenili pogoje za mirovno pogodbo z Nemčijo in Avstrijo. Osem let je minilo od takrat, mirovni pogodbi z Nemčijo in Avstrijo pa še vedno ni. Rešitev nemškega in v tej zvezi tudi avstrijskega vprašanja postaja vedno bolj zapleteno, vendar pa je vsem jasno, da brez rešitve teh vprašanj ni ureditve Evrope.

Združene države so hotele rešiti to vprašanje po svoje, tako, da bi vključili vsaj en del Nemčije v Atlantsko zvezo. To pa so sprejeli z nezaupanjem bližnji sosedje Nemčije, zlasti Francozi, ki se bojijo, da bi mogel iz tega zrasti spet nov nemški militarizem, ki bi ponovno mogel ogroziti mir v Evropi. To vedo v Moskvi in zato predlagajo, naj bi bila sicer Nemčija enakopravna z ostalimi narodi Evrope, vendar pa ta Nemčija ne sme biti oborožena.

Do Stalinove smrti je vse zgledalo tako, da bo vprašanje Nemčije in tudi Avstrije ostalo nerešeno, dokler ne bi nova vojna teh vprašanj rešila. Po Stalinovi smrti pa je nova vlada v Moskvi vedno znova poudarjala, da želi rešiti vsa sporna vprašanja s pogajanjem z zapadnimi zavezniki in da je zato mogoče rešiti s pogajanjem, brez vojne torej, tudi nemško in avstrijsko vprašanje.

Avstrijska pogodba . . .

Za rešitev avstrijskega vprašanja predlaga sovjetska zveza nadaljevanje pogajanj o avstrijski državni pogodbi, toda za podlago te pogodbe ne sme biti takozvana „skrajšana pogodba“, ki so jo predlagale vlade Združenih držav, Velike Britanije in Francije. Sovjetska vlada se je zato obrnila s tem predlogom ne samo na vlade imenovanih treh držav, ampak tudi naravnost na avstrijsko vlado. Ta pa ni odgovorila sama, ampak je svoj odgovor izročila glavnemu odboru parlamenta, ki naj ta odgovor odobri. Ta odbor se je sestel v sredo, dne 19. avgusta in bomo o vsebini avstrijskega odgovora mogli zato natančno poročati šele v prihodnji številki „Našega tednika“. Verjetno pa bo ta odgovor sestavljen tako, da bo iz njega razvidno, da avstrijska vlada želi samostojnost in ni pri tem važno, ali

V Perziji ne more priti do miru. Poleg spora vlade z angleško petrolejsko družbo o izkoriščanju perzijskih petrolejskih vrelcev, je še drug spor. To je spor med predsednikom vlade dr. Mosadekom s perzijskim vladarjem, to je šahom Reza Pahlevijem. V sporu z angleško petrolejsko družbo je na vladni strani gotovo vse perzijsko prebivalstvo, v sporu z vladarjem pa je prebivalstvo gotovo deljeno.

Že dolgo časa poizkuša ministrski predsednik dr. Mohamed Mosadek čim več vladarskih pravic prenesti od vladarja na vladarjevo ruševino. Premalo se pa vsi zavedamo, da je bodočnost zagotovljena samo onemu, ki si zna pridobiti dušo, to je zupanje delavca in nameščenca.

To pa ne velja samo za malega obrtnika, trgovca in za rokodelca, to velja še v povečani meri za industrijo, za velika podjetja. Tudi tam bi se morali zavedati, da ni zadosti samo višina plače, ne samo zagotovitev dela in tudi ne celo morebitna udeležba na dobičku. Vse to ne more zagotoviti zadovoljstva delavca in nameščenca. Na to vpliva predvsem razmerje delodajalca do delojemalca. Duševnim potrebam ni namreč mogoče zadostiti z materialnimi dobrinami.

ji je ta zagotovljena v „podaljšani“ ali pa „skrajšani“ državni pogodbi.

Medtem pa so že odgovorile vlade Združenih držav, Velike Britanije in Francije na sovjetsko vprašanje zaradi Avstrije in so v svojem odgovoru predlagale, naj bi se sestali zastopniki vseh štirih držav, ki imajo svoje zasedbene čete v Avstriji, dne 31. avgusta v Londonu. Nadalje izjavljajo v svojem odgovoru vlade zapadnih treh velesil, da ne vztrajajo več na „skrajšani“ avstrijski državni pogodbi, ako je pripravljena sovjetska vlada skleniti pogodbo, ki naj zagotovi Avstriji politično in gospodarsko neodvisnost.

Prihodnji tedni bodo torej zelo pomembni za avstrijsko politično in gospodarsko bodočnost.

. . . in nemška mirovna pogodba

Istočasno z avstrijskim vprašanjem pa se želi sovjetska vlada pogajati tudi o nemški mirovni pogodbi. Ni še gotovo, ali je ta želja iskrena ali pa je to bolj politični ukrep, ki naj bi vplival na izid volitev v Zapadni Nemčiji, ki bodo dne 6. septembra.

V nedeljo, dne 16. avgusta, je izročila sovjetska vlada zapadnim trem velesilam 14 strani dolgo spomenico o rešitvi nemškega vprašanja. Istočasno pa je sovjetska vlada povabila zastopnike Vzhodne Nemčije na posvetovanje o rešitvi nemškega vprašanja, ki bo dne 20. avgusta v Moskvi.

V omenjeni spomenici predlaga sovjetska vlada, naj se sestane v prihodnjih šestih mesecih nemška mirovna konferenca. Nadalje je v sovjetski spomenici podan tudi že okvir za nemško mirovno pogodbo. V tej pogodbi naj bi bila kot vzhodna meja Nemčije sedanja meja med Vzhodno Nemčijo in Poljsko, ki poteka ob Odri in Nisi. Nadalje naj bi bilo v mirovni pogodbi poudarjeno, da Nemčija ne sme biti član nobene vojaške zveze, kar naj bi preprečilo možnost novega nemškega militarizma.

Gotovo bo sovjetski predlog vplival na volivce v Zapadni Nemčiji. To se vidi iz tega, ker je v imenu vladnih strank zapadno-nemški kancler dr. Adenauer sovjetski predlog odklonil kot nesprejemljiv. Medtem pa socialisti zahtevajo, naj bo sovjetski predlog kot temelj pogajanj o nemški mirovni pogodbi.

Vladar je pobegnil

To se mu je v veliki meri tudi posrečilo. Ko je proti temu nastopilo precejšnje število perzijskih poslancev, je priredil dr. Mosadek ljudsko glasovanje, kjer se je velika večina izrazila za razpust sedanjega parlamenta. Pri novih volitvah bi dobil dr. Mosadek gotovo tudi večino v parlamentu, ki bi nato glasoval za zmanjšanje pravic vladarju.

Zato je šah imenoval v soboto, dne 15. avgusta, za ministrskega predsednika generala Fazollan-a Zahedi-ja, ki naj bi z vojaško pomočjo odstavil dosedanjega ministrskega predsednika dr. Mosadeka. Ta pa je pravočasno zvedel za ta vladarjev ukrep in je zaroto proti sebi preprečil v trenutku, ko so ga hoteli aretirati. Z vladi zvestimi četami je nato dal Mosadek aretirati okrog 100 najvplivnejših vladarju zvestih oseb. Novo imenovani ministrski predsednik pa je pobegnil. Odpotoval pa je v Irak in nato naprej v Rim tudi šah Reza Pahlevi z ženo Sorajjo.

Po zaključku lista je dospela vest, da se je vojski, ki je v glavnem zvesta vladarju, posrečilo po hudih bojih, v katerih je bilo ubitih okrog 300 oseb, premagati osebno gardo dr. Mosadeka. Vlado je prevzel general Fazolan Zahedi, ki je takoj sporočil šahu v Rim, naj se vrne v Teheran.

Husein (desno), kralj Jordanije in Feisal, kralj Iraka, sta postala polnoletna in sta pred kratkim prevzela vladarske posle (USIS).

K R A T K E V E S T I

Število obiskovalcev Koroškega sejma v Celovcu je skoraj doseglo številko 150.000 in je to največje število obiskovalcev vseh dosedanjih sejmov v Celovcu.

Po razpisu koroške deželne vlade bodo občinske volitve v Beljaku v nedeljo, dne 18. oktobra. Te volitve bodo uvod v občinske volitve, ki bodo prihodnjo pomlad v koroške občinske zastoje.

V Assisiju v Italiji je umrl vrhovni predstojnik frančiškanskega reda, p. magister Beda Maria Hess, ki je bil rojen leta 1885 v Severni Ameriki. Za generalnega predstojnika frančiškanskega reda je bil izvoljen trikrat zaporedoma.

Na Dunaju je umrl izdajatelj in glavni urednik neodvisnega dnevnika „Die Presse“, dr. Ernst Molden. Bil je član delovne skupnosti katoliških časnikarjev.

V Italiji je sestavil novo italijansko vlado bivši italijanski finančni minister Giuseppe Pella in bo verjetno dobil večino v parlamentu. Naloga nove vlade pa bo v glavnem samo, da sprejme novi državni proračun.

Pri volitvah v poslansko zbornico v Kanadi je dosedanja vladna stranka, to je liberalna stranka, obdržala večino, ker ima od 265 poslancev 171. Socialisti so dobili 23 poslancev. Dosedanji predsednik vlade Louis St. Laurent bo sestavil tudi novo vlado.

Britanski ministrski predsednik Winston Churchill bo verjetno zaradi izboljšane zdravja mogel v kratkem prevzeti spet vladne posle, ozdravel pa bo v kratkem tudi zunanji minister Anthony Eden.

Po poročilih iz Albanije je bila s posebnim odlokom komunistične stranke znatno omejena oblast dosedanjega ministrskega predsednika Enver Hodža.

Češko-slovaški in poljski strokovnjaki izdelujejo načrt za vodni prekop, ki naj bi zvezal reko Odro na Poljskem z Donavo na Slovaškem pri Bratislavi.

Vsled silnega neurja na Japonskem je vodovje naraslih rek predrlo nasipe, voda je preplavila mesta in vasi. Po zadnjih poročilih je število smrtnih žrtev vsled poplavl preko 1000, okrog 10.000 hiš je porušeni.

Na znani švicarski gori Matterhorn se je smrtno ponesrečilo v zadnjih dneh sedem turistov.

Zaradi velike vročine v deželah Bližnjega vzhoda (Egipt, Perzija, Libanon, Irak in Arabija), kjer je dosegel toplomer do 55°C, je umrlo vsaj 300 oseb.

Politični teden

Po svetu . . .

Komaj bi bilo kaj razveseljivega povedati. V dveh največjih zapadnoevropskih državah se vrste notranje politične in gospodarske krize. Korejsko premirje visi v zraku. Veliki govor sovjetskega ministrskega predsednika Malenkova je sicer prinesel nekaj jasnosti v tako zamgljene odnose do Zapada, toda črnogledi bodo najbrže imeli prav, ko trdijo, da se je hladna vojna le še poostriala.

Sovjeti bi želeli dobiti pobudo spet v svoje roke

Malenkovljev govor je prvi večji nastop novega diktatorja na visoki tribuni urejanja medsebojnih odnošajev. Glavne točke v zunanji politiki SSSR (o vsebini govora smo obširno poročali že v zadnji številki) — kakor jih je tolmačil, so v svetu natelete na živahne komentarje. Če omenimo najprej domače avstrijske, so ti nekoliko razočarani, ker je Malenkov stavil za reševanje avstrijskega vprašanja dva pogoja: da zapadne sile umaknejo svoj načrt „skrajšane pogodbe“ in ker je dejal, da bi rešitev nemškega vprašanja omogočila tudi pogovore o Avstriji. Na prvi pogoj so zavezniki zdaj odgovorili, da umikajo načrt „skrajšane pogodbe“, da s tem omogočijo razgovore o Avstriji. Tu je zdaj pot prosta in videlo se bo na predstoječi konferenci štirih, če ne bodo postavljene nove zapreke.

Po zadnjih dogodkih v Vzhodni Nemčiji in vsled povratka okupacijskih in domačih oblasti k politiki močne roke se je zelo zmanjšalo upanje v Zapadni Nemčiji, da je prišel čas se uspešno zanimati za združitev z vzhodno nemško cono. Politično bo od tega razvoja imel korist Adenauer, ki je vedno dvomil nad možnostjo sporazuma z Rusi in zagovarja vključitev Zapadne Nemčije v Atlantsko zvezo.

Ker se je notranje-politična situacija za sredinske vladne stranke pod vodstvom krščanskih demokratov v Nemčiji zboljšala in imajo dobre izgleda na prihodnjih volitvah dne 6. septembra za pridobitev večine, — želijo tudi italijanski krščanski demokrati, ki že tedne zaman poskušajo sestaviti večinsko vlado, kako bi se nekako prerinili do dneva nemških volitev.

Sredinske stranke so povsod v težkem položaju

V Italiji bo moralo priti do novih volitev. Zdaj sestavlja Pella vlado „strokovnjakov“. Nove volitve bi bile razpisane šele po nemških, da bi izid teh vplival tudi na italijanske volivce.

V Franciji je položaj še težji: ministrski predsednik Laniel je sam dejal, da bodo ekstremisti z leve ali desne dobili proste roke, če bo on moral s svojo vlado odstopiti. Kakor so bralci gotovo že izvedeli, je bil v Franciji večdnevni štrajk, katerega se je udeležilo do 4 milijone delavcev in nastavljenec. Da na kratko poskusimo orisati vzroke in okoliščine:

Težak gospodarski položaj države je prisilil francosko vlado poseči po globokih davčnih reformah. Država potrebuje denar, ki ga hoče seveda dobiti od svojih državljanov. Vsi sloji prebivalstva naj bi plačali več davkov. Da bi bilo število upokojencev in rentnikov manjše, naj bi se število službenih let povišalo. Tu smo navedli dva tipična ukrepa od mnogih, ki pa sta nedvomno vzbudila odpor malega človeka, katerega življenjski standard se je itak zmanjšal, mesto da bi se dvignil.

Lanielova vlada je za svoj reformski program pač dobila soglasje sredinskih strank s socialisti in večino v parlamentu. Laniel pa je pričel s svojimi reformami najprej pri državnih uradnikih, ne pa pri drugih, bolj situiranih slojih, pričel je s povišanjem službenih let. Zdaj so se uprle strokovne organizacije (tudi krščanska) in pozvale na stavke. Uspeh je bil večji, tako velik, da se je država znašla na robu kaosa. Lanielova vlada ni odstopila. Če bo pa treba sklicati parlament, nikdo ne ve, kako se bo tam izteklo.

Zanimivo je, da so francoski boljši meščanski in industrijski sloji po izjavah skoraj vseh dosedanjih finančnih ministrov, zelo premožni. Posedujejo tolikšna premoženja, da bi bilo mogoče državno gospodarstvo postaviti na zdrave noge, če bi ti krogi hoteli državi posoditi vsaj 5% tega premoženja, ki je končno v moralnem pogledu last naroda. Številne vlade so tudi poskušale z raznimi notranjimi posojili ali sličnimi finančnimi akcijami in so nudile

močna jamstva in velike ugodnosti na obrestovanju. Odziv je bil nezadosten. Posledica neštevilnih vladnih kriz, mnogokrat zgolj političnih štrajkov je pač globoko nezaupanje vseh slojev do političnega sistema v lastni državi.

Na Koreji izmenjujejo ujetnike in se radi njih še naprej prepirajo

Zavezniški vojni ujetniki so izjavili, da imajo Severnokorejci po zaporih veliko število zavezniških ujetnikov, katere ne namestijo repatriirati. V pogodbi o premirju pa je jasna določba, da morajo vsi ujetniki biti izmenjeni. Vodilni ameriški politiki so nato izjavili, da je to namerna kršitev premirja. Severnokorejski radio je potem prižgal, da imajo res po zaporih ujetnike, ki so bili kaznovani radi disciplinarnih prekrškov, in da bodo izpuščeni šele po prestani kazni. Nadalje očita Amerikancem, da je pri njih in Sovj. veliko negotovanje povzročila izjava 16 držav soudeleženk pri

Za versko svobodo in človečanske pravice

Odbor za zunanje zadeve predstavniške zbornice Združenih držav je sprejel resolucijo, v kateri obsoja versko preganjanje in nečloveško ravnanje z delavci v komunističnih državah. To resolucijo je odobril tudi senat.

Besedilo resolucije med drugim navaja:

1.) Ljudje so vsi enako ustvarjeni in njihov Stvarnik jim je podelil določene pravice, ki se ne dajo odtujiti. Med njimi so pravica do življenja, svobode in pravica do sreče. Za zagotovitev teh pravic so postavljene ustanove, ki naj svojo pravično oblast izvajajo s pristankom vlade. Kadar pa postane kaka oblika vlade škodljiva za te pravice, ima ljudstvo pravico, da jo izpremeni ali odstavi ter da postavi novo vlado, ki temelji na takih načelih in ki organizira svojo oblast v taki obliki, kakor se zdi ljudem najbolj primerno, da bi zagotovili

Napadi na katoliške škofe

V zadnjem času se spet ponavljajo napadi na katoliške škofe na Hrvaškem. V zvezi s temi napadi na škofa v Šibeniku in na Reki piše uradno glasilo Vatikana „Osservatore Romano“, da so ti napadi „neposredna in zaželjena posledica propagande laži in sovraštva“. V tej zvezi vatičansko glasilo še enkrat omenja napad na ljubljanskega škofa Vovka dne 20. januarja leta 1952 v Novem mestu, ko je nahujšana množica hotela škofa zažgati in policija dolgo časa ni nastopila, da bi to preprečila.

Uradna jugoslovanska poročevalna služba „Tanjug“ govori pri tem, da so ti na-

Koliko jih še veruje?

Dne 31. marca letos je bilo v Jugoslaviji ljudsko štetje. Pri tem so popisovalci vpraševali in je moral to vsak potrditi s podpisom, ali veruje ali ne. Niso vpraševali, kakšne veroizpovedi (katoliške, evangelijske, pravoslavne, muslimanske itd.) je kdo, ampak samo, ali veruje ali ne. — Skozi osem let je v teku uradna propaganda proti vsakemu verovanju, ker je to „ostanek mračnjastva, ki ni združljivo z naprednimi pridobitvami socializma“ in je to verovanje predvsem posledica „sovražnega delo-

Potres na Jonskih otokih

Južno Italijo loči od Grčije Jonsko morje, ki prehaja v Otrantski ožini: v Jadransko morje. Ob grški obali leži v Jonskem morju skupina otokov, takozvanih Jonskih otokov, med katerimi sta največja otoka Zante in Kefalonija. Poleg zadnjega otoka je otok Itaka. Površina teh otokov je kraška, prebivalstvo živi od živinoreje (ovce) in vinogradništva, prideluje pa tudi olivno olje.

V nedeljo, dne 9. avgusta, so močni potresni sunki preplašili mirno prebivalstvo teh otokov. Potresni sunki so se nadaljevali nato tri dni in so porušili večino hiš na imenovanih otokih. Prebivalstvo je preplašeno bežalo k morju, toda tam ni bilo rešitve. Zaradi gibanja zemlje so preplavili obrežje veliki morski valovi, ki so odplavili nato tudi večje število ljudi. Iz ru-

ševine se je začel dvigati ogenj, zaradi potresa so bili zasuti vodni studenci in povsod se je pojavilo veliko pomanjkanje vode.

. . . in pri nas v Avstriji

Letos skrbijo za notranjepolitično razgibanost tudi v poletnih mesecih zunanjepolitični dogodki. Drugače v poletnih mesecih, ko je parlament na počitnicah in tudi vsi politiki večinoma odidejo na počitnice, v notranji politiki ni posebnih dogodkov. Letos je drugače, v neprestani spremembi je zunanjepolitično življenje in to vpliva tudi na avstrijsko notranjo politiko.

Ko se še zapadni zavezniški posvetujejo, kako naj odgovorijo na sovjetsko noto zaradi avstrijske državne pogodbe in ko o tem še čaka avstrijska vlada na razpravo v glavnem odboru avstrijskega parlamenta,

svojo varnost in srečo.

Kadar se vrsti dolga vrsta zlorab in nasilnih prilastitev, ki imajo vse iste cilje, da bi namreč popolnoma podvrgle ljudi despotizmu, tedaj imajo ljudje pravico in dolžnost, da vržejo tako vlado in da si postavijo nove varuhe svoje bodoče varnosti.

2.) Kongres priporoča in vzpodbuja hrabri boj teh zaslužjenih narodov za svobodo.

3.) Kongres nadalje meni, naj Združene države odkrito izražajo v Združenih narodih ter na vse druge načine ogorčenje ameriškega naroda proti takemu zatiranju delavcev ter zaradi verskega preganjanja v komunističnih državah; izražajo naj svoje simpatije s tragičnimi žrtvami tega zatiranja in verskega preganjanja ter svojo odločenost, da morajo biti osebne in človeške pravice v svetu zagotovljene.

napadi na katoliške škofe posledica nasprotovanja teh škofov združevanju takozvanih „ljudskih duhovnikov“ v posebnih društvih. K temu pa pripominja vatičanski list, da ta društva „ljudskih duhovnikov“ podpirajo z vsemi silami državne oblasti v namenu, da bi s tem razrušile cerkveno življenje in cerkveno disciplino. Škofje se pri svojem postopanju ravnajo samo po cerkvenih predpisih, ki so v katoliški Cerkvi bili že vedno v veljavi in jih ni iznašel Vatikanski šef sedaj „iz nasprotovanja proti sedanji Jugoslaviji“. Nobena urejena organizacija ne bi mogla drugače ravnati.

vanja rimske Cerkve“. Ta propaganda je zlasti vsiljiva med mladino in v šoli, kjer ne smejo učiti oni, ki bi na zunaj pokazali, da verujejo. Kljub temu pa se je pri ljudskem štetju izjavilo samo 13,6% prebivalstva kot brezverce, kot brezbožne, to je ateiste. Je pa ta odstotek razumljivo mnogo višji v mestih, kjer znaša 25%, medtem ko je na podeželju 9,1% brezvercev. V posameznih republikah Jugoslavije je sledeče število brezvercev: V Sloveniji 11,6 odstotkov, na Hrvaškem 14,5, v Srbiji 15,4 in v Macedoniji 9,8 odstotkov tamkajšnjega prebivalstva.

ševin se je začel dvigati ogenj, zaradi potresa so bili zasuti vodni studenci in povsod se je pojavilo veliko pomanjkanje vode.

Grška vlada je odredila pomoč po morju in iz zraka, najbolj ogrožene kraje na otokih so izpraznili in prebivalstvo so ladje prepeljale na varno, kolikor je bilo zaradi razburkanega morja mogoče z ladjami pristati ob obali. Na pomoč so prišle tudi ameriške in britanske ladje v Sredozemskem morju.

Število mrtvih zaradi potresa in posledic potresa cenijo mnogo preko tisoč, več kot 100.000 prebivalcev je brez stanovanja, stvarna škoda pa je še neprecenljiva in znaša mnogo milijonov in milijonov. Iz vseh držav sveta že prihajajo darovi grški vladi za težko prizadeto prebivalstvo.

je nov sovjetski ukrep povzročil novo zanimanje in ugibanje.

Ze 37-krat so razpravljali v zavezniškem svetu na Dunaju o odpravi zavezniške pismenske, telefonske in brzojavne cenzure. Ta cenzura je bila že pred leti odpravljena na ameriškem, britanskem in francoskem zasedbenem območju, veljala pa je še v sovjetskem zasedbenem območju. Ker pa prihaja iz inozemstva precejšen del pismenske pošte po zračni poti in pristaja večina letal v bližini Dunaja na sovjetskem območju, je bila večkrat cenzurirana tudi ona pismenska pošta, ki je prišla po zračni poti iz zapadnih držav in je bila namenjena v zapadna zasedbena območja Avstrije. Protij odpravi cenzure je bil doslej sovjetski zastopnik v zavezniškem svetu. Na 200. seji zavezniškega sveta, dne 14. avgusta, pa je pristal sovjetski visoki komisar v Avstriji, Ivan Ivanovič Iljičev, da preneha vsaka cenzura dne 15. avgusta letošnjega leta.

Ko je s 1. avgustom prevzela za sovjetske čete zasedbene stroške v Avstriji sovjetska vlada sama, je postalo važno vprašanje, kdaj bosta tudi Velika Britanija in Francija prevzeli na nje odpadajoče zasedbene stroške. V zvezi s tem je poslal koroški deželni glavar Ferd. Wedenig britanskemu veleposlaniku v Avstriji H. Caccia pismo, v katerem ga naproša, naj bi tudi Velika Britanija prevzela svoje zasedbene stroške. — V pismu deželnega glavarja je rečeno, da bi bilo mogoče z vsoto, ki jo dobiva Velika Britanija od Avstrije na račun zasedbenih stroškov, letno zgraditi okrog 1.500 stanovanj. Odgovora na to pismo še ni.

Eno najtežjih vprašanj avstrijskega javnega življenja je stanovanjsko vprašanje. Zato se je doslej vsaka stranka trudila, kako bi po svoje zagotovila volivcem, da bo skrbela za zgradbo večjega števila stanovanj. Pred kratkim je izjavil državni kancler ing. Raab, da bo vlada našla popolnoma nov način gradnje stanovanj, kar naj bi omogočilo, da bi napredovalo število novih stanovanj mnogo hitreje kakor pa je doslej. Vendar pa naj bi zaradi tega ne bili prizadeti davkoplačevalci, ker bi vsot za zgradbo novih stanovanj ne jemali iz rednega državnega proračuna.

Za gradbena dela na Koroškem je nakazala te dni uprava sklada za obnovo stanovanj na Dunaju koroški deželni vladni znesek okrog 10 milijonov šilingov. To je samo prvi del vsote, ki jo je nakazal ta urad Koroški za zgradbo stanovanj v Celovcu, predvsem pa v Beljaku.

Na praznik, dne 15. avgusta, je bila na avstrijsko-italijanski meji na Plöckenskem sedlu počastitev padlih prve svetovne vojne. Pri tem je govoril tudi državni kancler ing. Raab, ki je med drugim dejal: „Avstrija ne bo sodelovala pri utrditvi miru z bunkerji in žičnimi ovirami, ampak z močno voljo po miru. To voljo bo pokazalo naše ljudstvo s kulturo, delom in prijaznostjo do vseh soljudi.“ — Državni tajnik v notranjem ministrstvu Graf pa je na italijanski strani v svojem govoru poudarjal, da morajo prenehati nasprotja narodne mržnje, kar bo končno pripeljalo v drobce razdeljeno Evropo do skupnega dela, do prijateljstva in enotnosti.“ — Zelo lepe besede obeh državnih ministrov mora vsakdo pozdraviti. Najlepšo priliko pokazati te izražene želje v dejanju imata oba politika doma. Pri nas na Koroškem je najpreje treba s pravično ureditvijo pokazati, da so Slovenci enakopravni državljani. Tako bodo res mogli ravno Slovenci na Koroškem biti trdna vez med dvema sosednjima narodoma. Dokler pa imajo Slovenci na Koroškem vsak dan nov dokaz, da niso enakovredni ne v političnem ne v gospodarskem pa tudi ne v cerkvi. oziru nemškimi sodeželanom, tako dolgo so tudi tako lepe besede, kakor sta jih oba državnik govorela na omenjeni proslavi, le bolj zunanji izraz brez vsebine, ki je izražena v lepih besedah in mislih.

Celovško mesto je zadnjih deset dni doživljalo uspehe skupnega gospodarskega dela vse dežele. Letošnji Koroški sejem je pokazal napram lanskemu velik napredek v vsakem oziru, ne samo po notranji in zunanji ureditvi, tudi po številu obiskovalcev in — upajmo — tudi po gospodarskem uspehu. O gospodarskem uspehu bomo pisali več, ko dobimo bolj točne podatke. Upajmo, da bo prihodnji Koroški sejem že v lastnih prostorih, ki naj bi jih čimprej izpraznila britanska zasedbena oblast. Velik pomen letošnje prireditve je pokazal takoj ob otvoritvi sejma obisk državnega kanclerja in ob koncu razstave obisk kmetijskega ministra Thoma, ki si je sejem ogledal v spremstvu predsednika koroške Kmetijske zbornice.

Na Koroškem je zabranjeno igrati v domačem jeziku

Gotovo bo oz. je že list pisal o tem. Pa prosim objavite še ta spis. Kajti škandal je res velik in se spleča pisati o tem.

Šli smo na dijaško prireditev na Željnjah. A ko smo prišli tja, nam pravijo: Igre ne bo, dvorano so v zadnjem trenutku odpovedali! In zakaj so jo odpovedali? Da bi zabranili ubogo slovensko igro!

Ali je na Koroškem kaj takega mogoče? Da, mogoče je, ker je resnično!

Na Koroškem se ne sme slovensko igrati! Pomislimo, kaj se to pravi.

Naš jezik se govori na Koroškem že tisoč let. Da, že nad tisoč let! Naš jezik je pravi, stari, koroški jezik. Naš slovenski jezik se govori na Koroškem že dalje časa nego nemški. Kajti Slovenci so prišli 150 let pred Nemci na Koroško.

In sedaj nam zabranjuje igro v našem, starem, koroškem, slovenskem jeziku! Ali ni to nekaj gorostasnega, nekaj nečuvnega, nekaj škandaloznega!

Zabranjeno je na Koroškem v koroškem jeziku igrati!

Naš jezik prezirajo, zaničujejo. Koliko imate na Koroškem ljudi, ki prezirajo naš jezik! Se ni dolgo, ko mi je nekdo pravil o gospodu x. In je rekel: „Gospod x. (po rodu Slovenec) prezira slovenski jezik.“

A kako je prišlo tako daleč? Kje so vzroki?

Reči moramo in gola resnica je to, da ima **glavno krivdo**, da se na Koroškem prezira in zaničuje naš slovenski jezik, **koroška šola v preteklosti**.

Kdaj je koroška šola učila slovenske otroke ljubiti slovenski jezik? Nikdar!

Kdaj je koroška šola učila slovenske otroke spoštovati slovenski jezik? Nikdar!

Nasprotno je ta koroška šola učila slovenske otroke prezirati, zaničevati, da, sovražiti slovenski jezik!

Učili so slovenske otroke: „windisch ist schiech, deutsch ist nobel (slovensko je grdo, nemško je nobel).“ Kaznovali so slovenske otroke, če so med odmori v šoli ali v bližini šole govorili slovensko. V občevanju z otroki se je učiteljstvo dosledno posluževalo samo nemškega jezika. Kakor da bi bil slovenski jezik kak garjev, kak ničvreden, kak ciganski jezik. Vse to je gola resnica.

Kaj čuda, če so otrokom na ta način vtepli v glavo preziranje, da, zaničevanje do slovenskega jezika.

Nekoč mi je rekel neki nemški duhovnik: „Ne morem razumeti, da Slovenci sami prezirajo, zaničujejo, sovražijo svoj slovenski jezik.“

Toda razumeli bomo to, če pomislimo, da je tega naučila naše otroke **koroška šola**. In iz otrok so zrastle odrasli ljudje in ti

zdaj prezirajo, zaničujejo, sovražijo svoj slovenski jezik.

Koliko pa je šol danes na Koroškem, v katerih bi se otroci učili ljubiti in spoštovati slovenski jezik? Mislim, da bi jih lahko z lučjo iskali pri belem dnevu. Ali se ne poslužuje **tudi danes** skoro vse učiteljstvo na Koroškem v svojem občevanju z otroki nemškega jezika? In s tem slovenske otroke vzgaja in utrjuje v njihovem mnenju o manjvrednosti slovenskega jezika.

Kaj čuda po vsem tem, če matere, ki jih je kot otroke vzgajala taka šola, zdaj s svojimi otroki govorijo nemško. Saj jih je šola v preteklosti naučila oboževati nemščino in prezirati, zaničevati, sovražiti slovensščino. A to ni bila **nobena koroška šola**! Kajti naš slovenski jezik je star, nad tisoč let star koroški jezik, in prava koroška šola bi bila morala in bi morala slovenske otroke učiti ljubiti in spoštovati slovenski jezik!

Glavno krivdo, da se še danes na Koroškem zabranjuje igrati igro v slovenskem jeziku — ki je star koroški jezik — nosi koroška (laži-koroška) šola v preteklosti!

Pijanec

„Jutri boš prišel na veselico,
pa boš vesel,
z nami boš pel,
,ljubica mlada', dražil boš Mico.“

„Prišel bom, prišel, na veselico,
al' bom vesel,
ali bom pel,
kaj te to briga, veš za novico?“

Davi sedel sem v vaški gostilni,
vino sem pil,
žejen sem bil,
žejen, oj žejen v „Stari gostilni!“

Pa sem zadremal, kaj ti bom pravil“
„Glej ga, povej!
Le, le povej!
Z vragom pa menda nisi se stavil!“

„Tiho, ti tiho, da te ne čuje!
Če se zbudi,
mene dobi
in se nad mano hudo maščuje...“

„Kaj, nor pijani, pusti pijačo!
Sploh več ne veš,
koliko smeš,
piješ, zapiješ vso svojo plačo!“

„O, jaz sem trezen, vem kaj sem rekel!
Zdrnil sem se,
držal me je
vrag ter me prašal: „Veš, kje je pekel?“

Tod od strahu sem stal pred
zelencem:

Ne, da, da, no —
našel se bo...“

Predenj porinil polič sem z vincem.

Konj vleče, žrebček pa čuti, da mora vleči z njim, drugače mu kolo brusi po kolenih zadnjih nog. Zdaj ne more skočiti na levo ali na desno, temveč le naprej. Preden je to dognal, ga je gospodar že opomnil s povodcem. Kakšna sramota! Gospodinja ga gleda, otroci ga opazujejo, zato se zažene Belček znova naprej in voz zdrči na vas.

Cimbura se pelje in ne spusti čuječega očesa z novinca, ne vidi, kako se ljudje ustavljajo, ne sliši njihove hvale: „To ti je konj! Samo veselje!“

„Najlepši konj na vsej vasi!“

„In teče kakor stari. Kot da je vedno z vozom hodil!“

Belček je tako pod modrim vodstvom postal silen vozač, vztrajen in zanesljiv, da se z njim ni mogel meriti noben konj. Zato ni mogel voziti v paru, ampak vedno sam. In prav to je bilo žrebčku najljubše. Vozil je z njim le gospodar in sta se vzljubila tako, da drug brez drugega nista mogla strpeti. Cimbura ni vozil več s parom kobil, temveč jih je propustil mlademu Janu. Ko je hotel Franček zapreči Belčka in pripeljati voz detelje, se je peljal z njim še kar lepo na konec vasi. Tam je žrebec dvignil glavo, se ozrl naokrag in, kakor da ni Francka na vozu in ne brzde v gobcu, se je Belček pogнал čez drn in strn, ne glede na cesto naravnost prek meja in polj k Cimburi, ki je kosil bujno deteljo. Tam se je pohlevno ustabil in se začel pasti, ne meneč se za to, da je na vratolomni poti zgubil z voza Francka, deske, ves zadnji del voza in je le s prednjim priteknel sem...“

Podkovali so ga že na vseh štirih in, ko je Cimbura sedel nanj in jahal v Hanzliček, da ga okoplje, tedaj se je zdelo, da se

Limbarski

„Naš tednik“ zbira darove za pesnika Limbarskega. Izkaze teh darov priobčuje od tedna do tedna. Zdravstveno stanje Limbarskega je slabo; ne manj slabo je njegovo finančno stanje. Pa smo ga povabili v naš planinski kraj, da bi se tu naužil planinskega zraka in višinskega sonca. Pa je odgovoril: „Najlepša hvala za Vaše cenjeno povabilo ter mi je silno žal, da ga moram odkloniti. To pa zato, ker se po pravkar prestani hudi bolezn — hripa in pljučnica — čutim tako slabega, da se ne upam odpraviti na potovanje. Rad bi si ogledal Vaše kraje, pa mi pri najboljši volji ni mogoče. Morda bi mi namesto počitnic na kak drug način kaj pomagali?“

Limbarski je pesnik. Vsi radi prebiramo njegove pesmi. Kajti iz njegovih pesmi se vidi, da ima res pesniški dar.

K narodnosti spada tudi to, da mora narod skupaj držati. Tu velja:

Eden za vse,
vsi za enega!

Narod je velika družina. Člani družine si med seboj pomagajo. — Narod je kakor telo. Posamezni udje telesa si med seboj pomagajo. — Član naše narodne družine, ud

Žrl je kot luknja, vpil pa je zraven:
„Pot se bo našla,
saj ni zarasla,
jahala bova na konju rjavem!“

„Vraga, prekleto, kaj bo iz tega,
sem zamrmral,
v njega zijal —
Bog, vsi svetniki, to je zadrega!“

Pa je poskočil, divje je gledal,
jaz sem kropil,
rešen sem bil —
v zadnji kot sobe pred mano je zbežal.

Zloba, prijatelj, me je zajela!“
„Kaj ne poveš,
menda zares!“
„Vragu je slaba presti začela!“

Srčno kar vlil sem blagoslovljeno
vodo, šap, šap,
vragu za vrat —
videti zdajle moral bi šemo!

Kričal je, tulil prav po peklensko,
sapo lovil,
mizo razbil —
omahoval pod uro je stensko.

Ravno ko ta je polnoč odbila,
zgrudil se je —
to je zdaj vse —
vrag brez zavesti prestal bil sem silo!“

„Ti si čarovnik, joj, kaj bo z mano!“
„Beži! Ne, stoj!
Šel boš takoj
na veselico s čenčo pijano!“

R. V o u k.

našega narodnega telesa, Limbarski, je v stiski in potrebi. Torej; pomagajmo mu! Darovi, ki do zdaj prihajajo za pesnika, so silno skromni. S tem si ne more kaj pomagati. Koliko potratimo denarja. Koliko nekateri ljudje pokadijo in spufajo v zrak! Ko bi si kajenje odrekli vsaj za en dan in bi prihranek po „Tednikovi“ položnici poslali za Limbarskega. Na stotine takih darov bi že nekaj izdalo!

Naš narod ima slabo navado, da pusti svoje pesnike v stiski in potrebi, ko pa mu pomrjejo, jih pa slavi! To ni prav! Pomagajmo našim pesnikom, dokler živijo!

Na noge! Pošljimo vsi svoje darove za pesnika Limbarskega, da jih bo res toliko, da si bo z njimi mogel kaj pomagati. Kajti dosedanji darovi so res taki, da o njih velja: za umreti preveč, za živeti premalo!

Posiljam za Limbarskega dar 20.— šil.

Vivant sequentes (naj žive nasledujoči)!

Prazno klasje

Ošabno brez kakega zrna
med žitom pokonci stojiš.
Ponosen na svojo zunanost
se prav imenitno držiš.

Prevzetno se dvigaš in maješ,
nikoli ne skloniš glave,
zato te rastline mrzijo,
ker kračeš jim moč iz zemlje.

Ne pere ti rosa obraza,
nobena ti ptic ne žgoli;
še srake s teboj ne čebljajo
in vrabec od tebe beži.

Na tihem si menda domišlja,
da svet ti bo hvalnice pel;
očitno seveda pozabljaš,
da snet si — umazan plevel.

Poslušaj, mlatilnica poje,
ljudje se znojijo za kruh;
a snetje pa veter raznaša —
pred padcem pač hodi napuh.

Limbarski

PREGOVORI

Resnico more omadeževati laž, more pa jo omadeževati tudi molk.

Vsaka ptica ne more biti orel.

Ako je tvoj nasprotnik priden kakor mravlja, boj se ga kakor leva.

Najtežje breme je lenoba.

Kdor se ne da spoznati, tega opazuj, s kom se družijo in spoznal ga boš.

J. S. Baar — Al. Nemeč:

ZEMLJA IN LJUDJE

Roman

(31. nadaljevanje)

Cimbura je žito že znosil in sedaj hodi okrog voza, tiplje lunke, preskuša zavoro, ogleduje vago z osniki in os, ki spaja sprednji in zadnji del voza.

Kakor plemenita kneginja prihaja gospodinja s kropilnikom, polnim blagoslovljene trikraljjevske vode.

„Tak, naj vas vse vsemogočni Bog varuje in angel varuh naj vam stoji ob strani,“ govori gospodinja in kropi žrebčka, moža in sinove Jana in Francka.

Vse to je Belčku predolgo. Ne more več dočakati, da odrinejo. Zato grebe s sprednjima nogama, zdaj z levo, zdaj z desno, in je vesel: z golim kopitom ni nikoli izkopal toliko zemlje kakor z okovanim. Z jeklenimi zobmi podkve razkopava steptano dvorišče kakor s plugom-rahlačem.

„Stoj!“ je zakričal nad njim Cimbura in Belček je ubogal. Mlada dekla je stekla in odprla vrata na stežaj.

Cimbura stoji razkoračeno na vozu, jermene drži v rokah in z njimi konje: „Drži ta sel!“ je opomnil za seboj na vrečah sedeča fanta, popustil jermene, tlesknil z jezikom in konja sta poskočila. Konj moдро, resno, Belček pa se je ognjevito pogнал in osupnil.

„Kaj pa to?“ so vprašale njegove velike oči in se ozirale. Da, Belček je vprežen. Ne samo z verižico spredaj, ampak tudi dve štrangi ga zdaj vežeta k vozu. Komat se je vse drugače ulegel na prsi in Belčka stiska.

trese zemlja pod kopiti drvečega žrebca.

Vsakdo se je ozrl za njim in kmetje so modro govorili: „Ko je Belček pred plugom in Jan za njim, tedaj bi, če bi plug zmogel, ta dva zorala globoko brazdo kot Blаница, široko kot Otava in ravno kot cesta.“

Zato je bil Cimbura ponosen na Belčka in je pozabil na Divjo. Rad je imel Marjanko, svojo dobro in drago ženo, rad je imel otroke rajnega Piksa, zlasti Verunko, rad je imel krвне otroke, prijatelje in starega Kovando, da, ljubil je vse ljudi. Toda njegova dvojčka in njegov Belček — ti so bili radost njegovega srca. Teh se je veselil. Z dvojčkoma se je tako rekoč bahal, čeprav je to dečkoma čim dalje, tem manj kazal. Zrasla sta že in šla v četrto leto in Cimbura si je rekel: „Čas bo, da se privadita na delo in odvadita ljubkovanja.“ Nehal je z njima govoriti mehko, šaljivo, temveč je govoril resno in pametno. Razlagal in pojasnjeval jima je stvari, poimenoval drevesa v sadovnjaku, ptice in cvetice na travnikih. „Modrijane bi rad iz njiju napravil,“ so se mu smejali kratkovidni ljudje, ko so slišali, kaj in kako govori oče z dečkoma. Fanta sta bila vedno pri njem. Kakor klopa sta se držala očeta, vedno sta mu bila za petami, z njim sta šla na polje, za njim hodila po dvorišču, k njemu sta se obračala z vsakim vprašanjem in za vsako zagonetko, tako da niti ni zmogel odgovorjati in pojasnjevati.

A sedaj poleti sta mu fanta čisto nezvesta. Črne in rdeče jagode so zorele v gozdu na Apnenicah, Občinskem, pri Znamenju, v Plazu, Gorah, Hurkah in na Skalnem vrhu. Gozd je bil za otroke pogrjnena miza in na njej polno slaščic. Črne sladke borovnice,

dišeče rdeče jagode, kiselkaste robide in maline... Prvo sadje je po dolgi zimi nudila priroda vsem človeškim otrokom — velikim in majhnim — zlasti poslednjim.

„Peepééé! — Pojdeš v gozd?“ so klicali otroci po vasi in po polju.

„Pojdem, pojdeš ti tudi?“ so se dogovarjali in koj po kosilu so včasih namesto v šolo zavile gruče otrok v temni senčni gozd.

Danes so se odpravili Cimburovi otroci. Verunka in oba brata z njo, da ne bodo v napotje, kajti danes bodo vozili seno v skedenj. Nekaj voz so ga dali v kopice na Pekarnah — in to morajo danes zvoziti, ker sonce nekam medlo sveti, komarji bodejo in dim pada na zemljo. Vreme se bo spremenilo. Morda pride nevihta, lahko se spusti tudi dolgotrajen dež in kaj potem? K čemu je namočeno in izprano seno, brez vonja in okusa? Za steljo, za drugo ne. Zato je treba danes pljuniti v roke, suho seno sušiti in rahlo hrsti, diši pa kakor v lekarni, zato pa vsi, kdor je dela zmogel — ven na travnike. Tudi gospodinja zaklene hišo in se z dekle napoti v Pekarne — močje, Cimbura in Hanzek bodo vozili, Franček bo pa na vozu tlačil.

„Kaj pa vi, drobiž?“ vpraša Cimbura otroke, ko je razdelil delo.

„Mi pa gremo v gozd,“ odgovori Verunka.

„V gozd, v gozd,“ vriskata Vašek in Martinek.

„Kam pa?“

„Kamor je najbliže — v Hurke.“

(Se nadaljuje)

CELOVEC

Nedeljska služba božja je ob pol deveti uri vsako nedeljo v slovenski cerkvi v Priesterhausgasse.

**ZA STARČEV SPOMENIK
SO DAROVALI**
(Od 4. do 17. avgusta)

Neimenovani, 30.—; neimenovani iz Hodiš, 300.—; Simon Triessnig, Loče, 20.—; Franc Ivančič, Udmat, 10.—; Hanzi Tolmajer, Radiše, 10.—; Martin Potočnik, Zvabek, 10.—; Franc Oitzl, Zgornji Breg, 50.—; Iva in Franc Zabavnik, Brdo, 50.—; Alojz Hutter, Grebinj, 50.—; Alojz Vauti, Sele, 30.—; Franc Tschernko, Lučane, 18.—; Peter Furjan, Proboj, 10.—; Franc Rutar, Dobrla vas, 25.—; Pavel Permoschitz, St. Jakob p. Velikovcu, 18.—; Župni urad Šmarjeta pri Velikovcu, 20.—; Anton Gril, Plaznica, 60.—; Gašper Ogris, Bilčovs, 10.—; Jožef Tivadar, Radgona, 5.—; Matevž Pottschink, Obirsko, 20.—; Janez Ruttar, Drobole, 10.—; Andrej Pipp, Bistrica ob Z., 10.—; Župni urad St. Štefan pri Malošah, 20.—; Marija Uitz, St. Vid v Podjuni, 5.—; Tscheppe, Lučane, 10.—; neimenovana, 50.—; Rudolf Safran, 20.—; Martin Ressmann, Ledince, 10.—; Franc Sadjak, Šmartin pri Rudi, 10.—; Pavla Hohenwarter, 10.—; Kristo Srienc, St. Lipš, 20.—; neimenovani, Globasnica, 20.—; Uršula Kropivnik, Brodi, 5.—; Janez Wisek, Drevle, 10.—; Kristiana Pöschl, Špilje, 3.—; M. Hafner, Gonovece, 10.—; Anton Leimisch, Bidra ves, 15.—; Marg. Kraiger, Pliberk, 10.—; Matevž Aichholzer, Šmiklavž pri Hodišah, 10.—; Peter Pacher, Gorpiče, 15.—; Marija Partl, Kazaze, 7.—; Marija Pasterk, Železna Kapla, 10.—; Alojzija Kraut, Bistrica pri Pliberku, 15.—; Franc Wutti, Ločilo, 50.—; neimenovani v Ščedmu, 20.—; Martin Kuchler, Gozdanje, 20.—; Črnogorski, Celovec, 30.—; družina Hobel, Voglje pri Sinči vasi, 5.—.

**Daruj tudi Ti
za Starčev spomenik!**

Za pesnika Limbarskega so darovali
Neimenovana, 20.—; neimenovana, 50.—;
neimenovani 20.—.

IZ KRONISTOVE TORBE

V šte. 32 „Našega tednika“ smo pod gornjim naslovom pisali o naraščanju slovenskih duhovnikov v prejšnjih in sedanjih desetletjih. Kot dodatek k temu dopisu nam pošilja prijatelj našega lista še naslednji dodatek:

Kakor je bilo že napisano, je dala prejšnja doba več duhovnikov kakor pa današnja. Poleg treh v reberški župniji rojenih in svojčas v „Nedelji“ navedenih duhovnikov je na Reberci pri Tonicu rojen Matija Tonic, ki je umrl pred dobrimi 100 leti, in sicer leta 1852, kot dolgoletni župnik v Grebinjskem kloštru.

SV. LENART PRI 7 STUDENCIH

Dela nikoli ne zmanjka, toda vseeno moramo zopet nekaj napisati za naš dragi časopis. Marsikaj je seveda novega in tega ne bi radi zamolčali. Torej začnimo.

Naša šola je dobila nove klopi, katerih bodo gotovo otroci najbolj veseli. Tako se počasi modernizira naša šola in merodajnim oblastem smo za to hvaležni. Dobro pa bi bilo še, da bi končno le naredili plot, saj že starega ni več in je nevarno, da se ne bi zgodila kaka nesreča. Ker pelje cesta mimo šolskega dvorišča, bi bil res skrajni čas, da naredijo plot, da ne bi prišel kak otrok pod kako kolo.

Tudi požarna bramba se modernizira. Preje je moral gasilec trobiti skozi vasi, da je obvestil ostale tovariše o nevarnosti, danes pa imamo že svojo sireno, ki jo pa večkrat preskušajo. Bojijo se namreč najbrž, da ne bi zamrznila, pri prejšnji se je namreč to zgodilo. Sicer pa se sedaj poleti ni treba bati, da bi se kaj takega zgodilo. Najbrž pa bo vzrok tej preizkušnji to, da pokazuje bližnji in daljni okolici, da še živimo.

V začetku avgusta so se naši pevci v spremstvu nekaterih drugih podali na romarsko božjo pot na Brezje. Za marsikatero je bila ta pot nekaj novega, drugi pa so obujali lepe spomine na tiste dni, ko je bilo več življenja na Brezjah kot pa ga je danes. Vsaka božja pot ima nekaj svojstvenega, toda Brezje, kjer kraljuje kraljica našega naroda, mora danes marsikaj pretrpeti. Nikakih spominčkov, nikakih zunanjih slovesnosti ni videti. Pa pravijo nekateri, da je to znak verske svobode!

Pri nas na Koroškem

Seveda so bili ti naši romarji tudi na Bledu ter v „beli“ Ljubljani. Povsod jim je zelo ugajalo, škoda, da niso mogli po stari romarski navadi na blejskem otoku tudi zvoniti.

Polni lepih vtisov ter navdušenja so se vrnili domov. Sklenili so, da se bodo še večkrat podali na obisk v Slovenijo, da bi na ta način boljše spoznali matično deželo.

Preteklo nedeljo sta se poročila v naši fari Lidija Nesman iz Rogajev ter naš pismonoša. Obema želimo na njuni novi življenjski poti obilo sreče ter božjega blagoslova.

SELE

Albin Mauser je bil v Selah in okolici poznana osebnost. Precej dolgo je bil gozdar humberške graščine, 1939 — 1943 občinski tajnik, zadnja leta, ko je bil že v pokopju, pa je rad pomagal ljudem v zadevah davkov in rent. Dne 12. avgusta zvečer pa je precej nepričakovano izdihnil, star šele 58 let. V petek ga je na zadnji poti spremlilo mnogo mož in fantov, pevci so se od njega ob grobu poslovili z znano, vedno ganljivo „Vigred se povrne“. Naj počiva v miru!

Pokopališče je resen kraj, vendar me je te dni napisal enem izmed nagrobnih kamnov pripravil do smeha. Napis je nemški, akoravno je bila mati, ki v grobu počiva, Slovenka po rodu, jeziku in prepričanju. Glasi se po našem: „Tukaj počiva Marija Male, * (rojena) 28. 12. 1927 v 45 letu življenja. Počivaj sladko!“ Že na dan rojstva biti 45 let star je res nekaj čudnega! Namesto zvezde, ki pomeni rojstvo, bi moral stati križ, ki znači smrtni dan. Ne vem, kdo je zagrešil to pomoto: oni, ki je kamen naročil ali kamnosek, ki je napis vklešal.

MOKRIJE

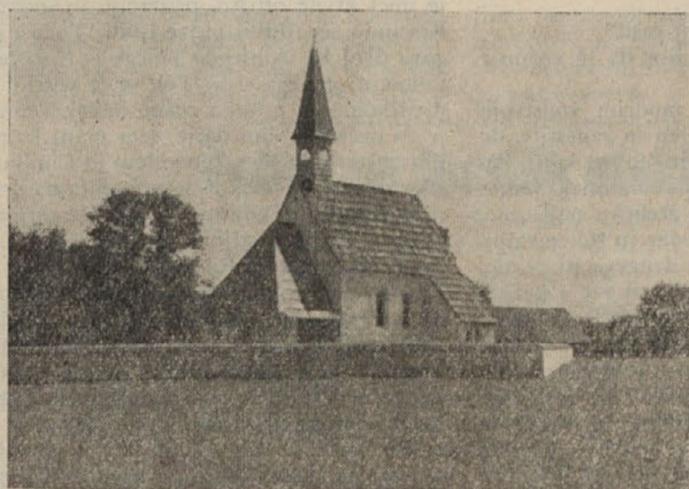
Malokdaj se oglasimo iz tega prelepega kotička obširne šentvidske fare, pa še takrat z žalostno novico. V ponedeljek, dne 3. avgusta, je umrl na svojem domu Janez Apovnik, p. d. Sevnik v Mokrijah. Bolehal je že dalje časa, iskal je tudi pomoči v celovski bolnici. Toda zdravniška veda mu ni mogla pomagati in podlegel je zahrbtni bolezni. Bil je šele 57 let star, dober mož in oče svoji družini ter nadvse dober sosed. O njegovi podjetnosti pričata nov traktor

ŠT. LOVRENC

V teh dneh raznih žegnanj zavijem ob nedeljavno vedno kam, tako si skrajšam vroče pasje dni.

V nedeljo, dne 9. avgusta, sem jo zavil v St. Lovrenc za Dravo preko Peračije. Plakati so me vabili že tam po Sinči vasi in v okolici Škocijana: „Kirchtag, Nachkirchtag“. No, pa pojdimo, sem rekel in jo nameril proti Dravi.

Že pogled na vso okolico je bil lep, še bolj pa, ko sem se bližal novi cerkvi, ki je dobila z novim pokopališčem tudi novo zidano ograjo. Vzel sem aparat iz žepa in si naredil sliko za spomin; jo vam tudi pošiljam, da si jo ogledate. Ali ni res lepa?

Sv. Lovrenc
pri
Sinči vasi

Nekako ob pol 10. uri se je začela slovesnost. Ljudi se je nabralo zelo veliko od vsepovsodi. Najprej se je začelo pranganje okrog cerkve po pokopališču. Domači zbor je prav lepo propeval evharistične pesmi. Po pranganju smo napolnili cerkev, pa še premajhna je bila. Zato so morali nekateri kar zunaj ostati. Saj v cerkvi je bilo

in žaga na električni pogon, kar oboje si je nabavil v zadnjih letih.

Da je bil pokojni obče priljubljen, o tem priča veličastna udeležba pri njegovem pogrebu, ko smo pokojnega spremljali dne 5. avgusta na pokopališče k Sv. Danijelu. — Ker je bil rajni vsa leta izvrsten lovec, so se pogreba udeležili tudi lovci v obilnem številu in dva sta se poslovila od njega z lepimi besedami. Cerkevni zbor pa je zapel v slovo žalostinke.

Mrtvaški spreved od hiše žalosti in vse obrede so opravili preč. g. dekan dobrolski, ki so se tudi poslovili od rajnega od odprtem grobu z globokimi, v srce segajočimi besedami. — Rajnemu večni mir in pokoj, zaostalim pa naše globoko sožalje.

ŠT. VID V PODJUNI

Sporočiti moramo žalostno vest, da je v četrtek, dne 6. avgusta, umrl v celovski bolnici na posledicah želodčne operacije Štefan Pekec, p. d. Grubelnik v Nagelčah. Pogreb je bil v nedeljo, dne 9. avgusta, ob velikanski udeležbi ljudstva. Na zadnji poti je spremljala rajnega z godbo požarna bramba, katere član je rajni bil. Moški pevski zbor mu je zapel na domu in ob grobu v slovo žalostinke. Župni upravitelj, preč. g. dr. Zamjen, so se v iskrenih besedah poslovili od rajnega, ki zapušča ženo ter štiri komaj deloma preskrbljene otroke. V najboljših letih je moral zapustiti to zemljo, ki mu je bila res le dolina solza. Vedno šaljivega Grubelnikovega očeta bomo ohranili vsi sosede v blagem spominu. Naj mu bo domača zemlja lahka, ženi in otrokom pa iskreno sožalje!

Pri napravljanju drv se je ponesrečil p. d. Halar v Nagelčah. Zlomljeno nogo si zdravi v celovski bolnici. Želimo mu skorajšnjega okrevanja.

GREBINJSKI KLOSTER

Kar smo obljubili, smo tudi držali. Naši lepi zvonovi pojejo zdaj v takorekoč novem zvoniku. Pod vodstvom našega mojstra domačina Jurija Siutza iz Starevasi sta delala Johann Samitsch iz Šmihela in Andrej Hafner iz Grebinja skoraj tri tedne in tako popravila trhel in star ruš stolpa, da je zdaj skoraj nov tudi od znotraj. Krovci tvrde Mayrbrugger iz Celovca so pa v dveh tednih dokončali to zelo potrebno in

itak vroče. Ko sem stal med ljudmi, sem si mislil, kako je prav, da stoji tu nova cerkva. Tako morejo ljudje spoznati tudi nedeljsko dolžnost, ker na žegnanje itak pridejo radi že odnekaj od raznih strani. Maša je bila peta s kratko pridigo, tako je bilo vsem ustreženo: slovesno pa kratko. Tudi meni je hitro minilo, čeprav sem se bal, da se ne bi preveč zavleklo.

Ko je bilo v cerkvi končano, sem jo z avtomobilom pripeljal do doma, da si malo privežem in potolažim žejno dušo. Vse je bilo pripravljeno: pivo, prata in solata. Vse mi je zelo teknilo, saj Štefel slovi daleč naokrog kot izvrsten kuhar. To vedo povedati tudi Velikovčani, ki večkrat tja zaha-

ROMARJI V RIM — POZOR!

Vsem romarjem, ki potujejo z nami v Rim, sporočamo: Avto odpelje iz Bilčovsa 29. avgusta 1953 ob 5. uri zjutraj. Šentiljčani lahko pristopijo ob 5.30 v St. Ilju pri pošti. Za Celovške romarje pa sporočamo, naj se odpeljejo iz Celovca z vlakom ob 5.30 ter naj izstopijo v Vrbi, kjer jih bo čakal avto na kolodvoru. Šentlenarčani vstopijo ob 6.40 na Ločilu, Ziljani pa ob 7. uri na glavni cesti Beljak—Vrata, na križišču, kjer se pričinja ziljska cesta.

nevarno delo in moramo reči, da so bili prav pridni in skrbni.

V nedeljo, dne 9. 8., je dobil znotraj in zunaj prenovljeni stolp nazaj svoj krasni križ. Pri farni božji službi je bil slovesno blagoslovljen in po sveti maši so ga potegnili nad zvonik. Dva predrzna krovca sta ga postavila na visoki vrh stolpa in sta na stolpu izpila običajno vino. Res lep je zdaj stolp in ponosen. Naj sveti svetli križ kot znamenje vere in božjega varstva ter blagoslova fari in okolici še mnogo let! Mojstrom in delavcem gre naše priznanje in hvala za to zelo težavno in nevarno delo. Vse je šlo brez najmanjše nesreče in naši zvonovi so zapeli slovesen Te Deum, Bogu v zahvalo in nam vsem v veselje! Zdaj klošterska fara lahko prav slovesno pozdravlja farmane in romarje, ki so povabljeni k Devici Mariji v leševju v Grebinjski klošter! Vsem dobrotnikom naj Bog povrne in Devica Marija.

MALOŠČE

Izredno vesel in gospodarsko važen dogodek za Malošče je bil, ko je nedavno prvič pritekla voda po novem zgrajenem vodovodu v naše hiše in hleve. Do leta Malošče niso imele skupnega vodovoda. Bilo je več manjših vodovodov in nekaj starih studencev. Nekateri stare in nove hiše pa so bile brez vode. Sicer teče skozi našo vas majhen potoček. Dolga suša ga skoraj posuši, po dolgem deževju pa tudi naraste. In marsikdo je hodil po vodo v ta potok, kamor so ljudje včasih vrgli, kar bi spadalo drugam. Ob hudi suši pa je zmanjkalo vode vsepovsod. Tako je bila stara želja Maloščanov po skupnem vodovodu za vso vas. Lahko bi se bil vodovod zgradil že zdavnaj, ko je bilo lažje za material in denar, pa manjkalo je edinosti in požrtvovalnosti in tudi korajže za tako veliko delo.

Vpokojeni nadučitelj Vincenc Zwick je že leta iskal primeren in izdaten vrelec za vodovod, ki bi dal na minuto in uro dovolj vode za Malošče, ki niso več „mala vas“, ampak štejejo že skoraj 120 številčk. Po dolgem in vestnem merjenju in uradni preiskavi vode so se odločili za vrelec kakih 3 km za Maloščami v Karavankah. Sestavili so komite, ki je začel zbirati interese in denar za to veliko delo. Večkrat so potrkali pri deželni vladi in dosegli tudi lepo subvencijo, razdelili so deleže in leta 1951 v poletju so začeli kopati delavci pri vrelcu. Stvar je zorela in leta 1952 so zgradili velik zbiralnik in speljali vodovod do naše nove glavne šole med Maloščami in Štebnom. Letos pa sta firmi Friedrich in Graf nadaljevali začetno delo. Vse Malošče so bile skopane in prerite, saj je bilo treba speljati vodo do vseh, tudi najbolj oddaljenih hiš. Koliko težkega dela je bilo treba, koliko preizkušanja vodnega pritiska, izostalo pa tudi ni nepotrebno brušenje jezikov in kritiziranje tistih mož, ki so vodili to potrebno in vsem koristno napeljavno vode.

In danes smo hvala Bogu tako daleč, da nam je treba samo zasukati pipo in voda priteče, kar je kdo hoče. Nove vode pa so najbolj veseli vsi tisti, ki so morali leta in leta pozimi in poleti in pri vsakem vremenu nositi vodo v hišo. Pozabljeno je težko delo kopanja, splačala se je žrtev, vplačani denar ni proč vržen, trud in pota niso bila zastonj; povsod, kjer so hoteli imeti vodo in težko ali lahko vplačali predpisane deleže, teče voda! Zahvalo pa zaslužijo vsi tisti možje, ki so tiho in vztrajno delali in pripravljali, da se je to veliko in dragoceno in vsem koristno delo začelo in s sodelovanjem vseh srečno končalo. V zgodovini naše vasi je novi vodovod važen dogodek.

SINČA VAS — ŠTEBEN

Posledica neprevidne vožnje z motornimi vozili in avtomobili je navadno večja ali manjša nesreča, katerih se dandanes ne pripeti malo. Žrtev take vožnje je bil tudi g. Jožef Dumpelnik, železničar iz Sinče vasi, ki se je peljal dne 28. julija s kolesom po državni cesti iz Dobrlje vasi v Sinčo vas. Med vožnjo pripelje za njim traktor Drav-

Foto Film

FOTO TRGOVINA
HUBERT WANDERER
CELOVEC-KLAGENFURT, DOMGASSE 4
Telefon 39-6-92

Pri nas na Koroškem
(Nadaljevanje s 4. strani)

skih elektrarn iz Zvabeka. S priklopnim vozom je zadel tako nesrečno v kolo, da je g. Dumpelnik padel in si močno poškodoval glavo. Vrh tega pa je utrpel še več telesnih poškodb.

S kraja nesreče so težko ranjenega pripeljali na žandarmarijo, nato domov in po dveh dneh v celovško bolnico, kjer je umrl dne 1. avgusta, v starosti šele 54 let.

V ponedeljek, dne 3. avgusta, so rajnega pripeljali iz bolnice v Šteben, kjer ga je čakala zbrana množica in ga spremljala na štebenski pokopališče. Kljub zelo slabemu vremenu so prišli od daleč in blizu vsi njegovi znanci in mu izkazali zadnjo čast. — **Dotični, ki je nesrečni dogodek na cesti videl, bi mu bili zelo hvaležni, če bi to sporočil sorodnikom v Štebnu.**

ZIHPOLJE

Žihpolje so v zadnjem času postale naše koroške Brezje. Naše skupne prireditve imamo tukaj. So pa že po svoji legi v sredini Koroške, v enem naših najlepših kra-

Pot na žegnanje

Caracas, 9. avgusta 1953

No, tole soboto pa je gotovo več potnikov izstopilo v Pliberku, ker so bili vmes lucijski romarji.

Letos se je sploh lepo narajmalo, da je v nedeljo, dne 9. avgusta bilo žegnanje in v ponedeljek navrh pa Sentvoranče — romarski dan. Je razlika med tem in drugim. Žegnanje pleše okoli romarskega dne, ta pa se vsako leto prestavlja za en dan pozneje, stalen je samo vsakokrat 10. avgust. Če pade ta dan v prvo polovico tedna, tedaj je žegnanje predhodno nedeljo, ako pa pade v drugo polovico tedna, je žegnanje naslednjo nedeljo. Žegnanja so vesela in slovesna, spremljana s pokanjem topičev; Sv. Lucija ima nič manj kakor 31 možnarjev. Pranganje z banderi po polju je okrog pravljicne Božičeve Dolge njive. Že dva dni poprej, to je dve noči, dekleta pletejo vence iz zimzelena in lipovega cvetja, smrekovih vejic in svežih rož. Fantje pa poskrbijo za potreben zelen špalir, postavijo štiri bangelije po polju, otroci pa se že zdavnaj prej založijo s potrebnostinami, da bo grmelo po Kometlji in se bodo tresle lucijske vereje in bode Gorenjščica odmevala odjek stoter.

Sentvoranče kot romarski dan je bolj miren in resen. Stanti z medico in potico, vroči krapi in dišeča kava, murke na kisle mleku in smetani, pri Komarju pa golaž, kiseva župa in pivo, to vse je namenjeno začasnemu telesnemu uspevanju romarske družbe. Ravnjakovi pa pripeljejo že zadnje pozne črešnje.

Tudi tu v Venezueli imajo žegnanja — fiesta jih imenujejo. Fiesta de San Juan, fiesta de Pedro e Pablo, fiesta tu, fiesta tam. Priprave so velike, na sam dan praznika ste pa razočarani. Morda je res praznik Rešnjega Telesa v kraju Jare še najbolj zanimiv in slaven radi „plesu hudičev“. Letos se pritožujejo, da so tujci sila motili te svete narodne obrede s svojimi vsiljivimi fotoaparati.

Gornje lucijske zanimivosti in dobrote sem Vam slikal, da bi Vas vlekle tja in da bi kot pravi romar lahko rekli, da je bil ves trud bogato poplačan z dušnimi in telesnimi užitki.

Od Šmihela do Nonče vasi

V Pliberku priporočam, da jo mahneva mimo apoteke, kakor da bi hotela iti v Turnov grad ali na sončno Šmarjeto. Peljati Vas hočem po mehki stezdi pod goro

jev in vabijo, s svojo veliko, obnovljeno Marijino cerkvijo. Z avtom ali z železnico so vsak čas dosegljive, naravnost idealne za verske manifestacije.

Vrhunec naših letošnjih prireditev je bila nova sv. maša, ki jo je tu daroval č. g. dr. Nace Lavrenčič na god sv. Ane, dne 26. julija. Že na predvečer se je zbralo precejšnje število vernikov, da pozdravijo novomašnika. Ker smo imeli srečo, da je bil tudi č. g. novomašnik Ciril Turk tukaj, sta po slovesnih večernicah oba novomašnika delila vernikom novomašniški blagoslov. V nedeljo so v ranem jutru prihajali verniki na izredno slovesnost. Ob 9. uri smo po pozdravu s pesmijo, deklamacijami in v vezani besedi spremili novomašnika, obdanege z veliko asistenco, v cerkev, kjer nam je govoril č. g. mons. dr. Jagodic o vzvišenosti duhovništva. Kot velika družina božja smo prisostvovali sveti daritvi.

Po sv. daritvi sta oba novomašnika še dolgo delila vernemu ljudstvu novomašniški blagoslov. Lepo je prišlo do izraza občestvo vernikov od blizu in daleč, bilo jih je okrog 2000. Duhovnikov se je zbralo od Pliberka do St. Stefana v Zilji, iz Rima preko Gradca do Tirolske 27. Od teh je bilo 12 domačih. Naraščaj je zastopalo 5 bogoslovcev. Po duhovnikih je bilo zastopanih 7 naših dekanij. — In ko je prispelo popoldne še nad 400 Tržačanov s svojim dekanom in s svojimi župniki, je prišla v lepi pesmi in molitvi naša vzajemnost do izraza, kakor morda še nikdar po vojni. Najlepše smo izpričali našo vero v skrivnost sv. maše in gotovo napravili veliko veselje Materi božji.

tako, da imava vedno razgled na levo proti zapadu, na lepe travnike ob potoku Bistrici, onstran vzporedno s potokom na staro prašno cesto, ki pelje skozi vasi in na ravno polje, kjer ajda cveti.

Gori na voglu Bohinčevega kegljišča zavijeva na minonška in blaška polja. Vidim tja čez Dravo do Grebinja, na Golovico, Knežo in Djekše. Cesta se tam pri Velikem križu razcepi. Na levo pelje proti Blatu, Vogrčam in čez Lipico na Rudo. Na desno pa drži skozi Nončo vas, dalje na Zvabek, Suho in Labud. Midva se pa kar gore drži in nič v goro ne hodiva, greva po senči in trati in soncu na travi, mimo studenčkov in čez potočke, po travnikih, kjer rastejo tavžentrože, rman in tnpotec. Vedite, da se spomnim zmeraj te stezde, kadar čujem pesem „Čej so tiste stezdice...“ in na to kajžo zmeraj mislim, kateri se bližava, kadar se spomnim Lisičjakove pesmi: „Z nobenim purgarjem pa jaz ne tavšam, ker moja kajžica na travniku stoji. Okoli kajžice pa rastejo rožice, oh, kaj za 'no veselje je'“.

Vidite, vstric kajžice na desno pod bregom pa je bister in mrzel studenec. Po starem, od mahu zelenem zlebiču curi in poje v tolmunček kristalna vodica. Oh, saj imava časa dovolj; do Doba je eno uro hoda in dan je dolg. Sediva na klopico tu sem, kjer komelski boršt seže čisto v travnike. Pod borovjem se ponujajo sončne borovnice, te črne črnice in kmalu tudi bodo te rdeče pričele zoreti. Rád bi ga poznal, ki je dal tu postaviti udobno klop, bil je ljubitelj narave, morda ribič. Par skokov tja je potok in v njem plavajo lepe postrvi.

Sedaj pa pomisliva, koliko bi veljal tak mrzel studenec pri nas v Venezueli. Niti kapljice bi ne pustili, da bi se izgubila. V našo hišo, kjer živim v Caracasu, vozijo dvakrat tedensko pitno vodo po 40 litrov in za to se plača mesečno 19 bolivarijev, to je 156 šilingov. — Za denar tu vse dobite, samo dobre pitne vode ne. Caracas je milijonsko mesto, ki se razteguje po dolini. Celih 17 km je dolgo in 5 km je široko. Po ulicah je več avtomobilov kakor pešcev. Na vsakih 10 ljudi pride eno vozilo. Sedaj pa pomislimo, koliko vode rabi tako mesto. Vsi studenci in potoki blizu in daleč so zajeti v vodvod.

Pa še nekaj o ribolovu v Venezueli. Svežih rib je zmeraj dovolj na trgu. Saj smo blizu morja, ki je bogato na ribah in rakah, školjkah in drugih pošastih. Hočem le malo omeniti, kako sem lovil ribe na

Orinoku (veletok v Venezueli). Za prvo ribico, ki sem jo ujel na trnek, sem mislil, da je pajek. Same vose so bile. Druga pa je bila že lepa, a ravno tako brkata. Dve taki sem imel dovolj nesti. Čeljusti pa imajo te ribe tako ostre, da prerežejo trnkovo vrstico, če nisi hiter. Kmalu sem porabil cel tucat trnkov, Moral sem vzeti večji kavelj in debelejšo vrv. S to sem izvlekel pošast, okroglo kot rešeto, plosnato, glave se ne razloči, imela pa je dva repa, drugega vrh drugega. Prvi je košat ribji, drugi pa podganji z želom na koncu. Vbod ali pik te ribe silno boli. Vjel sem tudi ribico „kasi-be“, ki ima v čeljustih lepe bele zobe, podobne človeškim. Te vrste ribe so sila nevarne. Nastopajo v množinah. Napadajo tudi krave, kadar plavajo čez reke. Požro jim vimena. Opazoval sem tudi, kako krokodili lovijo ribe. Lepo v vrste zvršeni so poganjali ribe proti zalivu. Ko se ribe že niso mogle več umikati, so se vrgli nanje in jih požirali s polnimi gobci.

Pa v božjem imenu nadaljujmo pot. Na levo pelje steza v Nončo vas. Prebivalcem pravimo Minončani. Tam je videti Stavdahaarjev kozolec, kjer so pred leti igrali Miklovo Zalo. Midva pa greva kar naravnost naprej. Kar mika me, da bi se sezul in bos šel po tratnici, ki je zmiraj hladna in vlažna, ker jo namaka potoček z gore.

Tu pri nas v tropiku pa ne smeš stopiti bos čez dvorišče ali po cesti, še najmanj pa po travniku. Polno bacilov, bakterij, parazitov, klopov, gosenic, hudobnih mravelj, da ne omenjam kač, škorpionov in strupenih pajkov.

Zdaj sva pa vstric cerkve Marija na Pesku v Nonči vasi. Tu je pokopališče in zbirališče vsega ljudskega cveta in sadu med Pliberkom in Dravo. Vsi, ki so dodelali, domolili in dotrpeli, se podajo sem.

Pod Humcem

Ko nadaljujema pot po travnikih proti Čirkovčam, je kaj lep pogled na Humec z mogočno cerkvijo vrhu hriba, pod njo lepo šolsko poslopje in spodaj v znožju pa je pri Humčarju, kjer g. Štefan gospodari, heči Milka pa kelnari. Kitarra, citre in pesem so v čislih pri hiši, zapuščina in spomin na rajnega virtuoza Humčarjevega očeta. Levo od Humca v ozadju je Listna gora, Vašinjske gore in Svinjska planina. Na Djekšah je lepo razločiti dva cerkvena stolpa.

Na minonško pokopališče navežem spomin na tukajšnja pokopališča. Bolj kot velikansko pokopališče glavnega mesta se me je dojnilo samotno pokopališče vrh gore, kjer je v mali kotlinici bila obdana groblja kamenja s potrgano žico in lesen polomljen križ je zbudil mojo pozornost. Ko sem vprašal domačina, zakaj ta groblja kamenja, je dejal, da zato, da imajo mrtvi mir pred div. Doli na Orinoku v misijonu sem videl pokopališče, kjer se je zgodilo, da je bil drugo jutro po pogrebu grob odkopan in prazen. Tigri!

V Čirkovčah sva med Korparjem in Stavdekarjem stopila na glavno vaško pot in naglo na drugo stran pod rob in mimo Jopa spet v travnike. Mlinarjevo mogočno poslopje se sonči v robu in meče debelo senco tik ob potoku. Da se ne bi brez razloga tako reklo pri hiši, pa je Lojz k mogočnemu lopatastemu kolesu, ki poganja gospodarske stroje, pristavil še mlinič, kjer

po malem melje za dom pa tudi za sosede. Polja imajo vse te vasi ob Bistrici tja ven pod Dobravo. Sredi teh polj stoji na Humcu cerkev, ki ima sedaj novo električno uro, da jim ure meri in delo deli. Na Humec hodijo otroci vsak dan v šolo, vsak petek ljudje k maši in vsaka štiri leta volivci volit. Tu je tudi lovska komanda, Humčar je general, Jozef pa je kapral, ki kože zbira, da se vidi in ve, kaj se nalovi.

Vedite, da tu v Venezueli mlinov in tudi pesmic o mlinih in mlinarjih ni. Ni žita in ni mlinov. Pač pa je dosti divjačine in zverine. Pred par dnevi sem videl lisico na ulici. Lisice so majhne lisičke in hudo nevarne kurnikom.

Sedaj razumem, zakaj hodijo sosede k nam spraševat za svojimi mačkami. Dolžijo naše pse, češ da jih davijo in mojo trditev o lisici držijo za bajko. Oh, kako rad bi videl te naše lovce tu na lovu na tigra. Le kaj bi počel general ali kapral, ko bi se tako srečal s tigrom kot sem se jaz. S kamnom sem ga pogodil in tiger je rjove

Parilniki za krmo, reporezniki in krmorezniki za ensiliranje, mlini vseh velikosti in drobilniki žita, gnojnični sodi in črpalke

JOHAN LOMŠEK
ZAGORJE — ST. LIPŠ, P. EBERNDORF

Zahtevajte brezplačne cenike — Ugodni plačilni pogoji. — Prodajam tudi na obroke

pobegnil. Tudi tam doli na Orinoku je bilo, ko je ponoči prišel pritiskati na moja vrata. Zjutraj pa se je sosed pritoževal, da mu je tiger pobral kure. Mogočne sledi je pustil v mehki zemlji. Napol pobitemu krokodilu pa sem rešil življenje. Vrv sem mu vrgel okoli vratu in ga zavlekel do vode. Mladega srnjaka sem imel pa mi je poginil. Prehladil se je in dohtar mu je dal močno injekcijo penicilina.

Bližava se Bidri vasi. Šum vode čez jez izdaja nizki Lenartov mlin. Včasih je bil obrajtan, sedaj pa je star in obnemogel. Pojema pesem starih kmečkih mlinov. Lenartov oče so bili mlinar in čebelar. Tudi bučevnjak je prazen. Ti dve panogi izumirata tudi s staro generacijo. Bidrinci so svojčas bili čebelarji. Pri Krevcu, Pičku, Škofo, Kropu, Podgorniku in Lenartu se je pač menilo o čebelarstvu in sadjarstvu. A dandanes menda še samo Kropov oče Jurij ve kaj povedati iz izkustva.

Lepo Vas vse pozdravlja Joško.

SMRT ...

V Ljubljani je umrl v starosti 80. let znani planinski pisatelj in predavatelj, katehet v pokouju, **Janko Mlakar**. Pokopali so ga na Žalah v Ljubljani v četrtek, dne 13. avgusta.

Iz Združenih držav nam poročajo, da se je smrtno ponesrečil pri avtovožnji bivši dirigent pevskega društva „Ljubljane“ in bivši urednik pevskega sporeda ljubljanskega radia, **dr. Anton Dolinar**. Leta 1945 je odšel na Tirolsko, od tam pa v Združene države. Bogoslovje je študiral v Ljubljani, nato pa konservatorij na Dunaju, kjer je doktoriral.

URADNE OBJAVE

Urad koroške deželne vlade — deželno gradbeno ravnateljstvo
JAVEN RAZPIS

Koroško deželno gradbeno ravnateljstvo, oddelek za gradnje cest v Celovcu, s tem javno razpisuje dela za izvedbo zemeljskih del in naprave cestišča po mrzlem načinu na cestnem odseku „Kamenski dravski most — Skocijan“ (Steiner Draubrücke — St. Kanzian).

Za ponudbo potrebne pripomočke je mogoče dobiti proti plačilu S 30.— pri deželnem ravnateljstvu, gradnje cest, v Celovcu, Sterneckstrasse 15, soba št. 26. Ponudbe bodo odprte dne 27. avgusta 1953 ob 10. uri v uradu deželnega gradbenega ravnateljstva. Ponudbe, ki bi dosepele po tem času, ne bodo upoštewane.

Občinski urad občine Bistrica pri Pliberku
RAZPIS SLUŽBE

V občini Bistrica pri Pliberku je za takoj raz-

pisana služba občinskega tajnika pod pogoji, ki so določeni za javne uslužbence.

Lastnoročno pisane prošnje z opisom življenja, kateri prošnji mora biti priložen krstni list, dokazilo o državljanstvu, šolsko spričevalo, izkaz o dosedanji praksi, нравstveno in zdravniško spričevalo ter spričevalo o uspešno prestatem upravnem izpitu, je nasloviti do 1. septembra 1953 na naslov gornje občine. Prosilci morajo znati oba deželna jezika.

Zupan:
Franz Pirkl l. r.

Slovenske oddaje v radiu

CELOVEC (val 417.2 m)
Poročila in objave pri vsaki popoldanski oddaji.
23. avg.: 7.15 verski govor — Sonce čez hribeček grc. — 24. avg.: 14.30 Portreti (B. Russel, angleški filozof). — 25. avg.: 14.30 Zdravnik — Znanje za vse.

KOSTUMI — BLUZE — JOPICE — MOŠKE OBLEKE — GABARDINE IN ZAMETASTE HLAČE — SAKOJI — BALONSKA SVILA IN PLAŠČI — ZAMET — VELOURCHIFFON — MOŠKI PLAŠČI — FLAVŠ

Vsaka nakup je dobitak pri najsenzacionalnejši poletni razprodaji na Koroškem

Samo do 26. avgusta 1953 veliki padec cen v trgovski hiši Koroška

G. UMSCHADEN
CELOVEC — KLAGENFURT, Bahnhofstrasse 7 am Fleischmarkt. — Radi tega ne zamudite se osebno prepričati o naših ponudbah, kakršnih še ni bilo.

POHISTVENO BLAGO — SRAJCE — DAMSKI MODELNI PLAŠČI — FRESKO — TROPICLE — TUCHE — CORDE — DUVENTIN — LODEN — FLAVŠ — ŠANTUNG — EVERGLAZE — GABARDINI

Mladina brez poklica

„Ali mi lahko poveste, kam naj dam učiti svojega sina, ki je končal šolo? Imam še štiri otroke in moj mož zasluži mesečno 1200 šilingov. Ne vem, kaj naj počnem!“ je rekla neka mati na zborovanju o pomanjkanju učnih mest za mladino. Neki oče, ki bi tudi rad spravil svojega sina pod streho, pravi: „Šola je končana in nisem še ničesar našel. Ali naj bo moj fant, ker se pač nekaj oseb ne more zediniti, brezposeln? Zakaj se v tem oziru nič ne napravi?“

Vsak, ki zna količkaj računati, bi lahko že pred leti izračunal, da bodo prišli leta 1953 močni vojni letniki iz šole. Vsak statistik si je lahko izračunal, da rabimo novih dodatnih delavnih prostorov in delavnih področij. Toda razen nekaj diskusij in razgovorov, kjer naj se ljudem pokaže in pred- oči, kako resno vzamejo to težko vprašanje, se sploh nič ni naredilo.

Pri vsaki priložnosti imamo besedo „mladina“ v ustih, toda v slabem pomenu, in pravimo: „Ja, tu imate, to je današnja mladina! Samo pogledjte, kako postaja pred kiti, kako je delomrzna!“ Kratkotrajno, veliko je treba še v tem oziru urediti. **Toda kako naj dobijo naši 14-letni veselje do dela, kako se naj učijo delati, kako naj dobijo zaupanje do človeške družbe, če ne dobijo možnosti, da bi mogli začeti s kakšnim delom? Tukaj prav nič ne pomaga vse lepo govorjenje!**

Kakor znano, sta kakor za tekmo vložili obe vladni stranki osnutek zakona o zaposlitvi mladine. Gospod socialni minister je predložil vladni predlog in OeVP je tudi predlagala svoj osnutek zakona v državnem zboru.

O osnutkih zakona pa nismo mogli biti posebno navdušeni, ker so v njih razne pomanjkljivosti in prisilni zakon je vedno problematičen. Kakor že večkrat, se je tudi tokrat pokazalo, da hočejo s tem zakonom napraviti samo kupčijo: „Na to in to že pristanemo, toda moramo dobiti to pa to.“ Pravilno bi pa seveda bilo, da bi, ker se gre za obstoj tisočev in tisočev, reševali takšne probleme brez politične kupčije.

To je vzrok, da se nič ne ukrene! Vsak in vsaka zainteresirana skupina, vseeno ali strankarskopolitična ali gospodarska, bi si rada izbrala prednost. — Na račun mladine in staršev! Ni naša naloga vmešavati se v politična razpravljanja, odgovornim pa je treba povedati od časa do časa resnico v obraz.

Večkrat je bilo na Koroškem že hudo in tisti, ki danes vladajo pri nas, pravijo, da je bilo preje celo hujske kot danes. Z velikim zanosom so se današnji vladajoči in odgovorni politiki vrgli v propagando in so obljubljali, kako bodo našo domovino preobrazili, ko bodo odločali sami. Slišali smo tedaj celo besede, da sta reakcija in pa duhovščina krivi, da Koroška tako zaostaja in gospodarsko trpi. Po mnenju teh gospodov bi bilo treba mladino usmeriti svobodomiselnostjo in jo iztrgati iz „svetovno-nazorne sužnosti“. Potem si bo mogel izbrati vsak svoj poklic, našel bo socialno zaščito, stalno zaposlitev in prosto se bo mogel gibati v družbi. Pri vsem tem pa doživljamo že osem let poiskuse omenjenih prerokov. Res je, da se jim je posrečilo mladino dokaj odtujiti lepemu poštenemu krščanskemu gledanju na družbo, družino, javno življenje in politična vprašanja. Obljubljenih dobrot, kakor so stalna zaposlitev, prosta izbira poklica v smislu zagotovitev itd. pa ni bilo od nikoder. Veliko številno deklet in fantov, ki so zaključili osnovno ali pa nadaljevalno šolo, čaka na vajeiška mesta in jih ne najde. Drugi pa, ki so ta mesta našli in so se izsolali za ta ali oni poklic, čakajo na možnosti praktičnega udejstvovanja v svoji stroki. Obrt jim ne more nuditi zaposlitve, ker ječi pod težo javnih davatev. Država in dežela pa pravita, da nimata denarnih kredstev, da bi pomagali omiliti težki položaj mladine, ki si utira pot v življenje.

ZA DOBRO VOLJO

Nova ura: Nek hlapec je kupil pri urarju novo uro. Pa že drugi dan jo prinese urarju nazaj, rekoč: „Urar, vi ste me goljufali, ura ne gre!“ Urar ga vpraša: „Kako dolgo je pa šla? Hlapec: „24 ur in potem je ostala.“ „No, glejte, idite vi 24 ur brez prestanka in verujte mi, da boste radi postali.“

IZ SLOVENSKEGA KULTURNEGA ŽIVLJENJA

Prvikrat ob morju

Morje! ...

Že na šolskih klopih sem sanjal o morju. Vedeli smo, kje je Jadransko, kje je Sredozemsko, Črno, Atlantsko, Tiho, Baltsko, Rumeno, Indijsko — in Bog si ga vedi kakšno morje še. Ali morja samega še nobeden izmed nas takrat ni videl v naravi, niti velikega jezera ne. In vendar je med jezerom in morjem velika razlika.

Kadar preplavi reka polja in njive in vidiš daleč naokrog samo vodo — ali je to morje?

Moja domišljija si je slikala morje v najživejših barvah. Vendar sem slutil, da morja, pravega morja z njegovo naravo, z njegovo barvo, z njegovo tajnostno poezijo ne poznam, dokler ga ne bom gledal pred seboj v vsej njegovi krasoti in veličastnosti. In sklenil sem tako: Prve groše, ki si jih prihranim, dam za vozni listek do Trsta! Morje hočem videti!

Vendar se mi je želja izpolnila šele leta 1880. prve dni meseca septembra. Ne vem več, kakšen vlak je bil to, ki me je vozil proti jugu. Samo to vem, da sem se vozil iz Nabrežne zjutraj okoli sedme ure. Tam pri tistem ovinku, kjer se zasuka železna cesta na levo proti jugovzhodu, tam moram prvikrat zagledati morje. To sem vedel. Stal sem ves čas pri oknu in nestrpno čakal, kdaj se prikaže pred menoj čudo — morje. Pa morja še ne vidim! Pač! Razgleda na desni strani ne ovirajo več visoke skalne stene in tam doli globoko se razširja v daljavo neskončna, meglena planota... In na tej planoti se komaj, komaj razpozna tu pa tam nekaj belega... Menda ribiška jadra... .

To je morje! Bil sem razočaran... .

„Da, to je morje!“ mi reče sopotnik. „Počakajte! Še preden se pripeljemo do Trsta, se vzdigne meglena tančica in morska gladina se zablešči na soncu...“ Moj dobri sopotnik, domačin iz tržaške okolice, je govoril resnico.

Koroška mladina

Mi smo koroške zemlje otroci, hčere, sinovi skalnih vrhov, knežjega kamna dobri sosedje, bujne mladike naših vrtov.

Zemlja koroška, naša cvetlica, čudež stvarjenja, biser sveta, naše mladosti vzorna gredica, tukaj izvira sreča neba.

Naša so polja zlate pšenice, v jezerih sonce taja srebró; Drava se vije, votlo šumeča, bistri studenci vanjo teko.

Zemlja koroška...

Naši so trgi, mesta, vasice, v njih se ljubezen ljubko smehlja. Naša so slavna gorska svetišča, cerkve dolinske — Sveta Gospá.

Zemlja koroška...

Naša je vera davnih očetov, zvezda, sijoča v mlado srce; sladka je pesem — naša beseda, čvrsto doni naj do zadnjega dne.

Zemlja koroška...

L-ski

Ko smo se peljali z miramarske postaje, se je izvršilo pred menoj čudo: megla se je začela vzdigovati, izginjati — in zalesketala se je sinja plan Jadranskega morja!

Še danes se živo spominjam tega trenutka.

„Morje, morje!“ sem zavriskal in gledal sem in gledal tja, doli na čudovito vodno ravnino, po kateri so se bleščali jutranji sončni žarki.

To je morje, pravo živo morje! Ne tisto na zemljevidih in v šolskih učnih knjigah!

Razgledavši se dopoldne nekoliko po Trstu, ki mi je zaradi svoje prekrasne lege in zaradi svojega velikomestnega vrvenja in življenja zelo ugajal, sem se popoldne takoj odpeljal v Barkovlje. Že po poti sem opazil, da se z barkovljanskega pobožja najlepše vidi morje, da sem mu tukaj najbližje. In sprehajal sem se do večera po obali, posedal tu pa tam in gledal tja na sinjo Adrijo ter poslušal šepetanje njenih valov, ki so butali ob obrežje in brizgali svoje bele, kodričaste pene pod menoj.

Anton Askerc

Junaško dekle

Leta 1922 se je potopila ladja „Egipt“, ki je vozila velik zaklad zlata, a imela na krovu še več: zlato, neustrašno dekliško srce. Nesreča je hotela, da so prav tedaj, ko je ladja „Egipt“ tresčila z neko drugo ladjo skupaj, nekateri uslužbenci stavkali. Ladja se je jako hitro potapljala, zato v tem kratkem času niso mogli niti vseh čolnov spustiti v morje niti vsem potnikom dati rešilnih pasov. Reševali so torej najprej ženske. Ker je bil krov nagnjen po strani, so jih privezali na vrh pa jih drugo za drugo polagali v čoln. Radiotelegrafist si je snel rešilni pas in ga navezal neki ženi. Junak je utonil.

Tedaj zakliče častnik, ki je nadziral vkrcavanje v čoln: „Še tri!“ Kot zadnja, ki bi jo še vzeli v čoln, je čakala mlado dekle Roda. Takoj za njo pa je bila žena srednjih let, ki je glasno vzdihnila: „Oh, moji otročiči! Kaj boste počeli brez mame!“ Nemudoma — vsaka sekunda je odločala življenje — se obrne Roda k njej, rekoč: „Gospa, zamenjajva mestil!“ in jo porine pred sebe, mornarji pa jamejo in položijo v čoln, vrh preseka in odrinejo. Ena je bila rešena in odšla v življenje, druga je ostala in dala življenje za svojega bližnjega.

KULTURNI RAZGLED PO SVETU

Evropski festival in druge prireditve

Na Danskem bodo v Svendborgu od 17. do 23. avgusta imeli velike slovesnosti z vrsto folklornih prireditev, razstav ročnih del in domače umetnostne obrti. Od 31. avgusta do 4. septembra pa bo v Kopenhagenu Nielsenov festival, na katerem bo vrsta koncertov simfonij Karla Nielsena in njegova opera „Savel in David“.

Med mnogimi francoskimi festivali je bil morda najzanimivejši folklorni Festival Baskovskih plesov, igre in glasbe v mestu Bayonne, ki je bil od 1. do 6. avgusta. — Od 5. do 16. septembra bo v mestu Cannes tradicionalni festival filmskih amaterjev.

V zahodni Nemčiji je od 1. do 23. avgusta v Münchenu Festival opere. V Bayreuthu pa od 1. do 23. avgusta Wagnerjev festival, s sedmimi produkcijami njegovih najbolj znanih oper. Skoro cel mesec traja Festival glasbe in dramske umetnosti v zahodnem Berlinu. Ti berlinski dnevi bodo od 30. avgusta do 20. septembra. Na njih bo na sporedu tudi Einemova drama „Proces“, ki bo doživel premiero v Salzburgu. Na sporedu bo tudi Schoenbergovo delo „Ples okoli zlatega teleta“. — Oktobra bo v Münchenu največja prireditve v letu, ki je dobila ime Oktoberski festival. Pričela se bo že 19. septembra in bo dosegla svoj višek že naslednji dan v znanem sprevodu noč.

V Dublinu na Irskem prirejajo vsako leto Gaelški festival, ki je posvečen glasbi in slovstvenim delom. Letos bo ta festival od 10. do 18. oktobra.

V Italiji sta najprej v Benatkah dve veliki mednarodni prireditvi. Od 8. do 18. avgusta je Festival umetniških dokumentarnih in otroških filmov; od 20. avgusta do 12. septembra pa tradicionalni Festival filma, ki se ga udeležujejo mnogi narodi s svojimi najboljšimi filmskimi produkcijami. — V Peruggi bo od 19. do 29. septembra sedmi letni festival religiozne glasbe, znan pod imenom „Sacra musicale umbra“.

Od 3. do 9. avgusta je bil v Haagu na Nizozemskem, 6. septembra pa bo v Zundertu Festival cvetic.

Na Norveškem v Oslu bo od 20. avgusta do 20. septembra velika Razstava umetnosti in ljudske

MLADINA PIŠE:

Pismo iz Švice

Najprej srčna hvala za voščila in čestitke prav vsem, ki ste se me v „Našem tedniku“ spomnili ob mojem godu. Zelo me veseli, da se me še spominjate in me še niste pozabili. Tudi meni le prerade uhajajo misli tja k vam, v mojo preljubljeno slovensko domovino, na katero me veže na tisoče lepih in sladkih spominov. Kolikokrat smo se zgrinjali kot katoliška mladina okoli našega dušnega pastirja, č. g. Kariclja, bodisi za vaje na odru ali za cerkveno petje. Vedno nam je bilo prijetno pri srcih. Kadar pa smo smeli nastopiti na koru kot zborček ali pa v dvorani kot igralska skupina, nam je bilo naravnost v ponos in veselje. Vsega tega tu v tujini sedaj močno pogrešam. Lepi in tolažilni trenutki so predvsem oni, ko dobim vsak teden „Naš tednik“ v roke, katerega vedno težko pričakujem, ker mi pač prinaša novice iz moje drage domovine.

Tudi tu je lepo in se mi kar dopade in mi je mogoče nekaj prihraniti, toda to si moraš res zaslužiti. Čez leto dni pa upam, da me usoda srečno pripelje nazaj in rada bom spet delovala povsod, kakor v verskem tako tudi v narodnem oziru.

Ob koncu svojega pisma še prav srčno pozdravim vso mladino v domovini, predvsem pa mojo pevsko družbo, kakor tudi vse moje nekdanje sošolke in prijateljice!

Vaša Anica L.

VELIKA APOSTOLSKA DUŠA

„Lepšega, vzvišenejšega, idealnejšega ne poznam na svetu, in le tedaj je vredno živeti, če sodelujemo pri zveličanju duš in s tem množimo božjo čast.“ To so besede služabnice božje Marije Terezije Ledohovske, ustanoviteljice Družbe sv. Petra Klaverja za afriške misijone in oprostitev sužnje. Marija Terezija je bila hčerka plemenite poljske rodbine, rojena 29. aprila 1863 blizu Dunaja, umrla v sluhu svetosti 6. julija 1922 v Rimu.

Pridna dekleta, ki žele posvetiti vse svoje življenje Bogu in rešitvi duš naših ubogih poganskih bratov, morejo vstopiti v verski zavod misijonskih sester sv. Petra Klaverja in tako udeleževati ta visoki ideal. Sestre sv. Petra Klaverja ne gredo same v Afriko, ampak v civiliziranih deželah delujejo na razne načine, pomagajo misijonom in širijo božje kraljestvo. — Pogoj za sprejem: poklic iz nadnaravnih ozirov, neoporečna preteklost, trdno zdravje, starost najmanj 15 let. — Vsi talenti so uporabni; ne samo absolventke višje in gospodinjske šole, ampak tudi hčerke z navadno domačo vzgojo so dobrodošle. Vse za Boga in rešitev duš! Zaupno se obrnite s prošnjo za sprejem na naslov: Predstojništvo misijonskega zavoda Maria Sorg, Post Kasern bei Salzburg. Tam dobite tudi tozadevna natančnejša pojasnila.

IZLET NA DOBRAC

V soboto, dne 29. in 30. avgusta, nameravamo iti na Dobrac pri Beljaku. Potovali bomo v dveh skupinah. Pozivamo vse, ki se hočejo udeležiti potovanja s prvo skupino, da morajo biti v soboto, dne 29. avgusta, ob 1/28. uri zjutraj na kolodvoru v Beljaku. Za drugo skupino pa je treba biti na beljaškem kolodvoru v soboto ob 1/25. uri popoldne. Gremo seveda samo ob lepem vremenu. Z nami gre tudi g. pater Jakob. V nedeljo, dne 30. avgusta zjutraj, bo ob 9. uri v cerkvi vrh Dobrača sv. maša.

Gotovo nobenemu ne bo žal, ki se bo izleta na čez 2000 metrov visoko goro udeležil. Lep razgled po Zilji, Rožu in pogled na Triglav in sv. Višarje bo vsakega zadovoljil. V prijetni družabnosti, humorju in lepem petju bomo preživeli ta dva dneva.

Vlak pelje iz Plibenska za prvo skupino ob 6.08, za drugo pa ob 11.25 in 14.05.

obrti. Na švedskem pa bo v Stockholmu avgusta in septembra cela vrsta prireditev v znamenju proslav 700-letnice mesta Stockholma. Prav tam na švedskem je v mestu Visby bila od 4. do 9. avgusta posebne vrste dramska prireditve, ko so v starodavnih razvalinah nekega švedskega samostana iz XIII. stoletja uprizarjali glasbeno dramo Petrus Dedacia.

Na španskem je bila od 9. do 15. avgusta v mestu San Sebastian Semana Grande, dolga vrsta prireditev folklornega značaja. Za veliko mašo, 15. avgusta, so v Eiche praznovali Fiesta della Asuncion. Ob tej priliki uprizarjajo v cerkvi staro versko dramo. V Barceloni bodo od 23. do 26. septembra imeli tri dni ljudskih slavij z narodnimi plesi in tradicionalnimi bikoborbami.

V nedeljo, 23. avgusta, festival slovenske kulture na Repentabru!

Dunajski velesejem

Letošnji jesenski dunajski velesejem bo v času od 6. do 13. septembra. Za ta sejem je zgradila uprava velesejma severnovzhodno od dosedanjega velesejmskega prostora v Rotundi še nov razstavni paviljon z razstavno površino 1.500 m². Pri ureditvi tega paviljona so bile upoštevane vse praktične izkušnje in želje razstavljalcev in velesejmske uprave.

Pri letošnjem velesejmu bodo ocenili ureditev razstav posameznih razstavljalcev, ki so se za to tekmovanje prijavili. Posebni ocenjevalni odbor bo presodil ureditev razstav po lepotnih, gospodarskih in še drugih vidikih ter bo nato razdelil nagrade in odlikovanja oziroma priznanja.

Letošnji jesenski velesejem bo pokazal v velikem obsegu pri razstavi **tekstilij** damsko, moško in otroško modo za letošnjo jesen in zimo. Pokazala bo ta razstava najnovjši dunajski kroj in vrste blaga, ki so za ta kraj najprimernejše. Ta del razstave bo zanimiv za vse obiskovalce, za one, ki kupujejo obleko in perilo za sebe, kakor tudi za one, ki kupujejo za trgovino. Razstava bo pokazala nadalje nekatere zelo praktične pridobitve pri izdelovanju čevljev tako v obliki kakor tudi v materialu.

Vsakoletni jesenski velesejem se odlikuje po veliki izbiri igrač za Miklavža in za božični ter novoletni čas. Od strojev v miniaturi, za katerih pogon so vključeni mali elektromotorji, pa do raznih živali in slikanic, vse bo tu v veliki obilici.

Tudi **športni** del razstave bo izredno bogat in se bodo za ta del razstave gotovo zanimali v veliki meri tudi gostje iz zamejstva. Zlasti nove pridobitve pri izdelovanju smuč in drsalk bodo zanimale vsakega športnika. — Ena glavnih privlačnih delov dunajskega velesejma je razstava pohištva, ki bo letos združevala praktičnost z modernostjo in solidnostjo ter z zmernimi cenami.

Okoli srce se bo razveselilo ob bogati razstavi **ur, nakita, zlatine in srebrnine**. Pri urah bodo upoštevane predvsem praktične zahteve kupcev. Raznovrstno nakitje ni več samo luksuz, to je deloma že spet postalo bistven del obleke, srebrnina pa je praktičen okras tudi navadne kuhinje oziroma obednice. Isto moremo reči tudi o

umetninah in o draguljarstvu ter **bižuteriji**, katere proizvodi gredo v največjem delu v inozemstvo.

Papirna industrija bo na dunajskem velesejmu dobro zastopana po svojih izdelkih. Nadalje pa tudi **parfumerija in kozmetika**, katere izdelki povečujejo v precejšnji meri avstrijski izvoz.

V največji meri pa bo na jesenskem velesejmu pokazalo avstrijsko proizvodno in trgovinsko zmogljivost veliko število razstavljenih **strojev, motorjev in aparatov**. Ni prostora, da bi vse te moderne pridobitve današnje tehnike naštel ali omenil. Vse od najmanjšega stikala pa do velike transformatorske postaje, vse od najfinejšega in najpreciznejšega vrtala pa do velike stružnice in ogromnega žerjava ter bagerja, vse to bo na jesenskem dunajskem velesejmu. Stroji za pogon, za gradnjo cest, za obdelovanje najraznovrstnejšega uporabnega in stavbenega materiala, prevozna sredstva najraznovrstnejših oblik ter raznovrstne tehnične novosti, vse to bo izpolnjevalo prostor **tehnične razstave**. Ravno tako pa bo mnogovrstna tudi razstava najrazličnejšega orodja ter **gradbenega materiala, brzojavnih in telefonskih naprav, radioaparatorov in pisarniške opreme**.

Velik del razstavnega prostora bo na jesenskem velesejmu zavzemala tudi **živilska industrija** s hladilniki vseh velikosti in kletarskimi ureditvami. — Še večji obseg pa bo imela razstava **kmetijskih strojev in kmetijskega orodja**. Ta del razstave bo pozikal pokazati današnje stanje mehanizacije kmetijstva in gozdarstva tako v velikih kmetijskih obratih kakor tudi pri malih in srednjih kmetijskih gospodarstvih. Stroj pa se vedno bolj uveljavlja tudi v kuhinji, v **gospodinjstvu** in v domačem stanovanju, kjer prevzema in olajšuje razna dela ter tako postaja neločljivi prijatelj gospodinje.

Neločljivi del vsake večje razstave je tudi razstava **tehničnih novosti** in tehničnih pridobitev zadnjega časa. To je upoštevala tudi uprava dunajskega velesejma in bo ta del razstave na jesenskem velesejmu na Dunaju zanimiv zlasti za lastnike raznih motornih vozil.

S Koroškega sejma

Težišče in središče Koroškega sejma postaja vedno bolj lesna razstava. — Na tej razstavi pa se odlikuje predvsem industrija lesovinastih stavbenih plošč. Saj predstavlja koroška tovrstna industrija 70% celotne avstrijske zmogljivosti.

Na Koroškem sejmju se je v tem odlikovalo zlasti podjetje **V. LEITGEB**. Razstavo tega podjetja so vsi obiskovalci z velikim zanimanjem ogledovali in v tem paviljonu so se obiskovalci radi mudili. — Podjetje Leitgeb je razstavilo letos svoje **NOVOSTI**, ki so pokazale veliko in vsestransko uporabnost lesovinastih stavbenih plošč. Posebna odlika teh plošč je tudi v njih nizki ceni v primeri z drugimi vrstami doslej uporabljanega stavbenega materiala.

Posebno pozornost je na razstavi vzbujala „alu-plošča“, to je lesovinasto-aluminijasta plošča za kritje streh in pa druga plošča, ki se odlikuje po svoji odpornosti proti različnim kemičnim vplivom in je čudovita tudi po svoji slonokoščeni barvi. — Na razstavi smo videli tudi lep sortiment vseh izdelkov tega žagarskega velepodjetja v Sinči vasi, ki zaposluje 630 delavcev in praznuje letos svoj 70-letni jubilej.

Nad 100.000 obiskovalcev

Obisk letošnjega Koroškega velesejma v Celovcu je bil izredno številan, mnogo boljše kakor lansko leto. K temu je pripomoglo deloma izredno ugodno vreme vseh 11 dni velesejma deloma pa gotovo tudi razstava sama, ki je mogla pokazati marsikaj novega v primeri z lansko razstavo.

Že v soboto je doseglo število obiskoval-

cev številko 100.000. Sto tisoči obiskovalcev je bil 60-letni kmetovalec Josef Plattner iz Sv. Lorenza v Gt. Ta je prejel razne nagrade, ki so jih določila nekatera podjetja za sto tisočega obiskovalca. Ker pa je bilo nagrad preveč za enega samega srečnika, je velesejmska uprava dodelila nagrade še štirim nadaljnjim obiskovalcem velesejma.

Kakor vsako leto, je vzbudila tudi letos silno zanimanje med Celovčani velesejmska tombola, ki je bila na praznik dopoldne. Iz čistega dobička te ljudske prireditve prispeva odbor k olepšavi mesta. V načrtu je obnova spomenikov na Starem trgu in postavitve spomenika ustanovitelju celovškega mesta.

Glavni dobitnik na tomboli — „Puch-motorni roler“ — kakor tudi več naslednjih dobitkov so dobili študentje celovških srednjih šol, moško kolo pa osemletni Feliks Miklau.

PLEMENSKI SEJEM V ŠT. VIDU n. Gl.

Kor-štajer. zveza rejcev pšenično-rjavega goveda in deželna zveza koroških svinjerejcev priredita v četrtek, dne 27. avgusta t. l. v živinorejski lopi v Št. Vidu n. Gl. skupni plemenski sejem.

Na plemenski sejem bodo od goveje živine prignane samo ženske živali, predvsem breje telice. — Na svinjskem plemenskem sejmju bodo merjasci in svinje obeh priznanih deželnih pasem.

Živali bodo ocenjene na dan pred sejmom popoldne. Pri nakupu telic, ki jih bo imel kupec za plemo v lastnem gospodarstvu, priznava Kmetijska zbornica nabavni prispevek v višini S 400.

Ledvični kamni

Ledvični kamni, o katerih še danes ne vedo, kaj jih povzročajo, so zelo pogosti in prizadevajo bolnikom hude bolečine. Največkrat se pojavijo pri ljudeh srednje starosti, ki se udeležujejo v določenih poklicih, o katerih sodijo, da povzročajo nagnjenost k tej bolezni. Nekateri so mnenja, da je za tvorbo ledvičnih kamnov morda iskati vzrok v pitni vodi. Kemične sestavine ledvičnih kamnov so kalcijev oksalat, kalcijev fosfat, sečna kislina itd. Verjetno jih je pripisati kemičnim usedlinam soli, ki se nabirajo v ledvičnih cevčicah. Morda pospešuje nastanek in rast kamnov kak infekcijski ali dražilni činitelj.

Kamni so lahko različne velikosti. Nekateri so tako veliki, da popolnoma zamašijo ledvično čašo, v večini primerov pa so majhni in jih telo brez velikih motenj izloča po naravnih poteh. Klinične manifestacije ledvičnih kamnov so torej odvisne od velikosti posameznih primerkov. Veliki kamni so lahko dolga leta vgnazdeni v ledvicah, ne da bi bolniku prizadajali bolečine. Če pa se tak kamen zaklini v sečevod ter ga zamaši in ne more ne naprej ne nazaj, potem nastopi klasična ledvična kolika. Neznosna bolečina, ki jo povzroča, je tako značilna, da je diagnoza po navadi zelo lahka.

Prvi pripomočki za take primere so pomirjevalna sredstva, za radikalno zdravljenje pa se mora bolnik zateči k specialistu. Po navadi je to radikalno zdravljenje kirurški poseg, pri katerem odstranijo kamne in bolnik je začasno spet zdrav. Na žalost pa samo začasno, ker pri operaciji ne odstranijo vzroka bolezni, ki se zato lahko spet ponovi. Da bi to preprečili, svetu-

jejo posebne diete in razne terapijske metode.

Zdravnika Artur Butt in Ernest Hauser, ki sta uslužbena pri massachusettskem tehnološkem zavodu, sta pred kratkim objavila uspehe, ki sta jih dosegla s tako imenovanim encimom jaluronidaza. To sredstvo je pri 18 izmed 20 bolnikov preprečilo nastanek novih kamnov za dobo od 12 do 15 mesecev.

Kot smo dejali, je jaluronidaza encim, to je snov, ki povzroča ali pospešuje kemično pretvorbo drugih snovi, ne da bi sama neposredno sodelovala pri tem procesu.

Steyr-tractorji

na obroke
do 12 mesecev.
Zahtevajte pojasnila

NIEMIEZ & RIEPL

kmetijski stroji in popravilnica
VELIKOVEC - VÖLKERMARKT

Encime najdemo v živalskem in rastlinskem svetu. Omenjena ameriška raziskovalca sta vbrizgnila ta encim svojim pacientom pod kožo in se pri tem opirala na teorijo, ki je bila sad njihju vztrajnih proučevanj prebivalcev tihomorskih otokov in zahodne Floride, ki zelo nagibajo k ledvičnim kamnom, kar dokazujejo statistike. Ugotovila sta, da koloidne snovi po navadi varujejo človeka pred ledvičnimi kamni in da je v seču ljudi, ki nagibajo k tej bolezni, le malo koloidnih snovi. Na to opirata mnenje, da je prav pomanjkanje koloidov vzrok za nastanek ledvičnih kamnov.

Globoko užaloščeni sporočamo žalostno vest, da je gospod

komercialni svetnik, dipl.-trg.

Max Möblacher

komercialni svetnik, dipl.-trg.

I. namestnik župana in namestnik predsednika zdraviliške komisije v Vrbi

umrl dne 14. avgusta sredi svojega ustvarjalnega dela.

Trška občina in zdraviliško ravnateljstvo v Vrbi žalujeta za nemurnim podžupanom, ki je gradil za bodočnost in ki je pripomogel zdravilišču s svojo razgledanostjo in delavnostjo do današnjega razcveta, veljave in mednarodnega slovesa.

Spomin na njega bo živel trajno v njegovih delih in njegove zasluge za zdravilišče Vrbo ne bodo pozabljene.

V globoki žalosti:

Za občino Vrbo ob jezeru:

O. Schenner I. r.

župan

Za zdraviliško komisijo:

Vinzenz Pippan I. r.

predsednik

V globoki žalosti potrdi sporočamo žalostno vest, da je naš iskreno ljubljeni soprog, oče, stari oče, brat, svak in stric, gospod

komercialni svetnik, dipl. trg.

Max Möblacher

hotelir in posestnik
podžupan občine Vrbe ob Vrbskem jezeru

umrl dne 14. avgusta 1953 po krajši, težki bolezni v 68. letu starosti.

Njegovo požrtvovalno življenje je bilo posvečeno skrbi za družino, blaginji soljudi in ljubezni do koroške domovine.

Pokojnika smo spremljali k večnemu počitku v ponedeljek, dne 17. avgusta 1953, ob 16. uri na pokopališče v Vrbi, kjer smo ga položili v družinsko grobnico.

Sv. maša zadušnica je bila brana dne 18. avgusta zjutraj v Marijini cerkvi v Vrbi.

V Vrbi, dne 18. avgusta 1953.

Maria Möblacher, soproga; Arnulf, Hartwig, Annemarie, otroci; Monika, vnukinja; družine Günzel, Zöller, Böhm, Scholz, Strahberger.

Mislite na sorodnike, znance in prijatelje v Jugoslaviji

INTEREXPORT - TRST

Naše geslo je: Naš kupec - naš gospodar

Naše podjetje je eno najboljših tovrstnih podjetij v Trstu. - Zato v vedno večji meri dobivamo naročila za pošiljanje darilnih pošiljk v Jugoslavijo. - Ko se boste odločili, da boste razveselili svoje s pošiljko, obrnite se na naše podjetje.

Nekatere cene (v dolarjih) za 1 kg

sladkor v kockah	0.24	kakao	1.20
riž „Brillato“	0.30	čaj Ceylon	2.10
kava Santos Extra	1.70	čokolada mlečna	1.60
kava Minas Ia	1.55	mast svinjska	0.65
poper v zrnu	5.20	olje (posoda 1 l)	1.00

Kolesa Steyr in Puch, šivalni stroji, štedilniki, radioaparati in vsi drugi predmeti. Zastopnik za Avstrijo:

Dipl.-ing. LAMBERT MURI, Celovec-Klagenfurt, Viktringer Ring 26, Telefon 43-58

Zahtevajte brezplačne cenike in pojasnila.

DUNAJSKI MEDNARODNI VELESEJEM

Od 6. - 13. septembra 1953

Moda, luksuz, gospodinjstvo, tehnika, stroji orodje, priprave. - Kmetijska in gozdarska razstava - Razstava o izvozu živine - Mlekarnstvo - Čebelarstvo razstava - Pokušnja vin - Cvetličarska in vrtnarska razstava - Živila in poživila

URADNA UDELEŽBA IZ ZAMEJSTVA

Znižana vozna na železnicah in avtobusih za 25%. - Sejemске izkaznice pri deželnih trgovskih zbornicah, pri deželnih in okrajnih kmetijskih zbornicah in pri prodajalnicah, ki so označene z lepaki.

Cene smo na glavo postavili!

To je naša

velika poletna razprodaja

Vistra in bombažno domače blago 80 cm 1 mtr. . . . . šil. 11.-; 10.-; 8.-

ROSSBACHER

CELOVEC - KLAGENFURT, Alter Platz

HOVAL - kurjave pojem zase!

Pa tudi stvar zaupanja in to ob pravilnem preračunanju in specialni izvedbi po strokovno-tehničnem podjetju

FRANZ BRANDNEGGER

Celovec - Klagenfurt, Tarviser Strasse 98 - Tehnični buro Tarviser Str. 108. Tel. 40-2-23

Šivalni stroji: za dom in za obrt. - Dvokolesa: 50 različnih vrst na izbiro. - Radijski aparati: vsi novi modeli na ugodne obroke pri

TRUPPE & ERMANN
Beljak - Villach, Widmannsgasse, vogal Kirchenplatz.

TOVARNISKO NOVO MOTORNO KOLO

Potuznik, Celovec-Klagenfurt St. Ruprecht Str. 4. Tel. 35-23.

Zamenjam pohištvo za smrekov mizarški les vseh debelin Rudolf SLAMA, Celovec St. Veiter Str. 15.

PLAŠČI IZ BALONSKE SVILE

za motoriste in dežni plašči najceneje v strokovni trgovini

V. Tarmann

Celovec, Völkermarkter Str. 16

SOLSKE TORBE NAJCENEJE pri HEGENBART, Klagenfurt, Villacher Strasse 19.

KINO

CELOVEC-KLAGENFURT PRECHTL

Predstave ob 16.00, 18.15 in 20.30 Do 23. 8.: „Tarzan und das blaue Tal“

STADTTHEATER

ob 16., 18. in 20. uri. Od 21. do 24. 8.: „Ehekrieg“ Od 25. do 27. 8.: „Tod im Nacken“

Ikon-Filmsko gledališče v Pliberku

Od 22. do 24. 8.: „Heimatglocken“ - Wilderer vom Oberland Od 26. do 27. 8.: „Der Bettelstudent“

RAZPRODAJAMO

poletno zalogo po brezkonkurenčnih cenah!

NEKAJ PRIMEROV:

Damski stezniki	§ 8.20
Damske bluze	§ 35.10
Nylon-kopalne obleke	§ 50.-
Nylon-Lastex kopalne obleke	§ 190.-
Damske Macco bluze	§ 49.-
Damski puloverji 100% čista zephir volna, dokler traja zaloga	§ 80.-
Otroške igralne hlačke od	§ 6.-
Moške poletne hlačke od	§ 39.-
Moške kratke nogavičke Ia	§ 9.80

Grüner

Celovec - Klagenfurt, Burggasse

Če kruh pokušate iz severa in juga, od vzhoda in zapada, Sternmetz-kruh Vam teknil bo najboljši!

Sternmetz

Domači kmečki kruh

ZATO ZAHTEVAJO OTROCI IN ODRASLI SAMO STERNMETZ-KRUH

Dobite ga pri trgovcih, v mlekarnah in pri proizvajalcu v **pekarni G. Walter** CELOVEC, Villacher Strasse in Hauptmann-Hermann-Platz 4

KINDERWAGEN

lepe oblike in poceni v veliki izbiri

BELJAK

italianenstr. 1

Kullerer VILLACH

VELIKA POLETNA RAZPRODAJA oblačila za dame, gospode in otroke

WALCHER

Celovec, 10.-Oktober Str. 2. Lastna delavnica

GUMIJEVE REPARATURE VSEH VRST - PRODAJA AVTO-GUM. KOLES - TANKANJE

Ing. J. PETELN

Velikovec - Völkermarkt Klagenfurter Vorstadt

NE POZABI, LJUBI OTO!

Nekoč je Bismarck, nekega zamejskega diplomata dalje pridržal v razgovoru, nego je ta nameraval. Diplomata je čutil, da je obisk trajal malo predolgo in je vprašal Bismarcka: „Kaj storite, ekselencia, če kakšen vaš obiskovalec predolgo obsedi na svojem stolu?“ - „O,“ je rekel Bismarck, „za take slučaje sem preskrbel. V takih slučajih pride v sobo moja žena in reče: „Ne pozabi, ljubi Oto, da imaš takoj zdaj avdienco.“ - „Izvrstno,“ pravi diplomat. „To mora pomagati!“

V tem se odpro vrata, s prijaznim smehljajem pride v sobo kanclerjeva žena in reče: „Ne pozabi, ljubi Oto, da je takoj zdaj avdiencia.“ - Najprej sta se Bismarck in tuji diplomat spogledala, nato pa sta se morala prisrčno smejati. A dolgo diplomat ni več ostal pri kanclerju.

Si koroški patriot? Pij Schleppe povsod

WARMUTH v BELJAKU končuje s prodajo poletnih stvari

Capri-rutice, pisane vzorčaste	§ 2.50	Jopiči z bordurami od	§ 25.-	gabardine	§ 120.-
Naglavne rute, barvaste 75X75	§ 6.90	Poletne obleke, krasni vzorci, vseh vel.	§ 49.-	Moške poletne hlače, kratke, amerayon,	
Poletno blago z majhnimi napakami	§ 7.50	Poletne bluze, enobarvne	§ 19.-	gabardine	§ 75.-
Lepo blago za obleke	§ 8.80	Kopalne obleke, podloženi mako	§ 59.-	Sportni sakoji	§ 210.-
Šantung in piqué, pisano vzorčasto	§ 11.80	Kopalne obleke, čista volna in Lastex	§ 99.-	Moške polo-srajce z zadržgo, vseh vel.	§ 23.50
Zephir-blago, karirasto, pretkano	§ 9.90	Moške dolge poletne hlače, amerayon		Busch-srajce, kariraste, čisti bombaž	§ 35.-

Adria-srajce iz Ia Hämmerle šantunga § 49.-
Deške srajce iz Hämmerle šantunga § 29.80

Kupujte predvsem pri trgovcih, ki oglašajo v našem listu!